

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Кафедра графічного дизайну**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього рівня магістр на тему:

**ЕТНОДИЗАЙН МОНЕТИЗАЦІЙНОЇ ПЛАТФОРМИ
СТРИМІНГОВОГО СЕРВІСУ «DONUT SYSTEMS»**

Виконала студентка II курсу

Групи МДЗ-022-23з

Спеціальності:

022 «Дизайн»

Масловська Марина Сергіївна

Керівник:

кандидат філос. наук, доцент

Слівінська Аліна Францівна

Рецензент:

доктор мистецтвознавства, доцент

Безугла Руслана Іванівна

Допустити до захисту

Протокол № 5 засідання кафедри

від «25» 11. 2024 р.

Завідувач кафедри графічного дизайну

(_____) Л.С.Журавель-Змєєва

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Київ-2024

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Інститут дизайну та реклами
Кафедра графічного дизайну
Освітній рівень «магістр»
Спеціальність 022 «Дизайн»
Освітня програма «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Журавель-Змєєва Л.С.
«20» вересня 2024 р.

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

СТУДЕНТУ

Масловська Марина Сергіївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи — «Етнодизайн монетизаційної платформи стримінгового сервісу «Donut Systems»»

Керівник роботи — Слівінська Аліна Францівна, кандидат філософських наук,
доцент

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

2. Строк подання студентом роботи — 25 листопада 2024 р.

3. Мета та завдання кваліфікаційної роботи

Мета кваліфікаційної роботи — дослідити теоретичні і практичні принципи створення сучасних тенденцій айдентики та дизайну сайтів і їх застосування для розробки айдентики за мотивами петриківського розпису та сайту монетизаційної платформи стримінгового сервісу “Donut Systems”.

Завдання роботи:

- розкрити становлення та розвиток етнодизайну в Україні;
- дослідити айдентичку і її сучасні тенденції розвитку;

- здійснити аналіз аналогів айдентики з використанням етномотивів у web-дизайні;
- охарактеризувати петриківський розпис як продукт візуальної української культури;
- проаналізувати виробів етнодизайну, які використовують петриківський розпис;
- визначити візуальні рішення: кольори, шрифти, стилістика проектування;
- обґрунтувати дизайн-концепцію айдентики та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису для сервісу стримінгової монетизаційної платформи «Donut Systems»;
- розробити логотип, графічні елементи та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису.

4. Перелік графічного матеріалу:

Три планшета формату А1 (594 x 841 мм), мультимедійна презентація проекту.

5. Консультанти розділів роботи (проекту)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
I	Слівінська А.Ф., доцент	20.09 2024 р	5.10.2024 р.
II	Слівінська А.Ф., доцент	5.10.2024 р.	20.10.2024 р.
III	Слівінська А.Ф., доцент	20.10.2024 р	5.11.2024 р

6. Дата видачі завдання «20» вересня 2024р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи (проекту)	Примітка
1.	Складання плану виконання кваліфікаційної роботи	20.09.2024 р.	Виконано
2.	Вибір об'єкту проектування	20.09.2024 р.	Виконано
3.	Написання вступу кваліфікаційної роботи	5.10.2024 р.	Виконано
4.	Написання першого розділу кваліфікаційної роботи	5.10.2024 р.	Виконано
5.	Написання другого розділу кваліфікаційної роботи	20.10.2024 р.	Виконано
6.	Написання третього розділу кваліфікаційної роботи	5.11.2024	Виконано
7.	Написання висновків	5.11.2024 р.	Виконано
8.	Виготовлення демонстраційних креслень	10.11.2024 р.	Виконано
9.	Подача пояснювальної записки на кафедрі	10.11.2024 р.	Виконано
10.	Розробка презентації та написання доповіді	15.11.2024 р.	Виконано
11.	Захист кваліфікаційної роботи	20.11.2024	Виконано

Студент

_____ (підпис)

Масловська М. С.

_____ (прізвище та ініціали)

Керівник проекту

_____ (підпис)

Слівінська А. Ф.

_____ (прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Масловська М.С. кваліфікаційна робота на тему: «Етнодизайн монетизаційної платформи стримінгового сервісу "Donut Systems"», Київ, 2024.

У контексті глобалізації важливо зберегти національну культурну спадщину через її інтеграцію в сучасний цифровий простір. Петриківський розпис, як яскравий приклад українського декоративного мистецтва, стає джерелом натхнення для створення унікальної айдентики та дизайну сучасних платформ. Розробка айдентики та web-дизайну на основі петриківського розпису дозволяє створити впізнаваність сервісу, підкреслити його українську ідентичність та адаптувати автентичні мотиви до сучасних цифрових вимог. Використання монохромного дизайну забезпечує баланс між традиційністю та мінімалізмом, акцентуючи увагу на художній витонченості орнаментів і відповідаючи глобальним трендам візуальних комунікацій. Метою роботи стало дослідження теоретичних і практичних принципів створення сучасних тенденцій айдентики та дизайну сайтів і їх застосування для розробки айдентики за мотивами петриківського розпису та сайту монетизаційної платформи стримінгового сервісу "Donut Systems".

В результаті роботи було досліджено айдентику і її сучасні тенденції розвитку; здійснено аналіз аналогів айдентики з використанням етномотивів у web-дизайні; охарактеризовано петриківський розпис як продукт візуальної української культури; проаналізовано вироби етнодизайну, які використовують петриківський розпис; визначено візуальні рішення проєктування; обґрунтовано дизайн-концепцію айдентики та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису для платформи «Donut Systems»; розроблено логотип, графічні елементи та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису. Вперше створено дизайн-концепцію, що поєднує стримінговий сервіс і національну ідентичність. Результати можуть бути застосовані для створення айдентики платформ, що прагнуть підкреслити свою автентичність та національний контекст.

Ключові слова: етнодизайн, петриківський розпис, айдентика, web-дизайн, стримінговий сервіс.

SUMMARY

Maslovska M. S. the qualification work on the topic: "Ethnodesign of the monetization platform of the streaming service "Donut Systems", Kyiv, 2024.

In the context of globalization, it is important to preserve the national cultural heritage through its integration into the modern digital space. Petrykivka painting, as a vivid example of Ukrainian decorative art, became a source of inspiration for creating a unique identity and design of modern platforms. The development of identity and web design based on Petrykivka painting allows to create the recognition of the service, emphasize its Ukrainian identity and adapt authentic motifs to the modern digital requirements. The use of monochrome design provides a balance between traditionalism and minimalism, emphasizing the artistic sophistication of ornaments and meeting global trends in visual communications. The purpose of the work was to study the theoretical and practical principles of creating modern trends in identity and website design and their application to the development of identity based on Petrikovsky painting and the website of the monetization platform of the streaming service "Donut Systems".

As a result of the work, the identity and its modern trends of development were investigated, the analysis of identity's analogues using ethnic motifs in web design was carried out; Petrykivka painting is characterized as a product of visual Ukrainian culture; ethnodesign products which use Petrikivka painting were analyzed, visual design solutions were determined; the design concept of the identity and site design based on Petrykivka painting for the "Donut Systems" platform was substantiated; developed a logo, graphic elements and a site design based on Petrykivka painting. For the first time, a design concept was created that combines a streaming service and national identity. The results can be applied to create the identity of platforms seeking to emphasize their authenticity and national context.

Keywords: ethnic design, Petrykivka painting, identity, web design, streaming service

Зміст

ВСТУП	2
РОЗДІЛ I. КОНЦЕПТУАЛЬНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕТНОДИЗАЙНУ ..	7
1.1. Становлення та розвиток етнодизайну в Україні	7
1.2. Українські орнаментальні мотиви в сучасному дизайні.....	11
Висновки до розділу I	15
РОЗДІЛ II. ЕТНІЧНІ МОТИВИ У СУЧАСНІЙ АЙДЕНТИЦІ	17
2.1. Айдендика і її сучасні тенденції розвитку.....	17
2.2. Аналіз аналогів айдентики з використанням етномотивів у web-дизайні.....	23
Висновки до розділу II.....	33
РОЗДІЛ III. ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ	35
3.1.Петриківський розпис як продукт української візуальної культури.....	35
3.2.Аналіз аналогів виробів етнодизайну, які використовують петриківський розпис..	55
Висновки до розділу III.....	66
РОЗДІЛ IV. ДИЗАЙН-КОНЦЕПЦІЯ АЙДЕНТИКИ ТА ДИЗАЙНУ САЙТУ ЗА МОТИВАМИ ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПИСУ ДЛЯ СЕРВІСУ СТРИМІНГОВОЇ МОНЕТИЗАЦІЙНОЇ ПЛАТФОРМИ «DONUT SYSTEMS»	68
4.1.Розробка логотипу та графічних елементів за мотивами петриківського розпису.....	68
4.2. Візуальні рішення: кольори, шрифти, стилістика.....	74
4.3. Концепція дизайну сайту для стримінгового сервісу монетизаційної платформи «Donut Systems».....	76
Висновки до розділу IV	80
ВИСНОВКИ	82
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	85
ДОДАТКИ	92

ВСТУП

Актуальність теми. Декоративно-ужиткове мистецтво та дизайн мають глибокий взаємозв'язок, адже обидва розвивалися, збагачуючи одне одного концепціями форми та функціональності. Декоративне мистецтво стало основою для практичної спрямованості дизайну, перетворюючись на нові візуальні підходи, адаптовані до сучасних умов. Поява етнодизайну, як окремого напрямку, є результатом еволюційної потреби зберегти національну ідентичність, впроваджуючи естетику традицій в актуальні об'єкти. Завдяки цьому створюється поєднання старовинних символів з сучасними функціями, яке збагачує дизайн емоційною глибиною та культурною спадщиною [1]. В умовах сучасних подій в Україні спостерігається потужне звернення українських митців до національної спадщини, що веде до трансформації культурної ідентичності. Через використання елементів національного орнаменту, народного декоративного мистецтва та стилізацію етнічних мотивів художники акцентують увагу на значущості національних символів, формуючи унікальні візуальні образи. Це не лише відображає особисту та колективну пам'ять, а й передає важливі меседжі світовій спільноті про незламність і цінність національної культури [2]. Міцний зв'язок між дизайном і мистецтвом відображає глибоке коріння сучасних форм в декоративно-ужитковому мистецтві. У цьому контексті етнодизайн має значний потенціал для сприяння культурному розвитку, формуванню національної ідентичності та естетизації суспільства. Він здатен транслювати традиції через сучасні об'єкти та інтегрувати їх у повсякденне життя. Проте дизайнери повинні зважати на культурні відмінності в сприйнятті певних символів і форм, що дозволить їм ефективно передавати культурний зміст для різних аудиторій [3].

Петриківський розпис не лише підкреслює регіональну спадщину Дніпропетровщини, але й є ваговою частиною національної ідентичності України, втілюючи її культурні традиції. Маючи витоки в народній творчості, цей вид мистецтва сьогодні збагачує міжнародний імідж країни, ставши символом українського декоративного мистецтва. Включення до Репрезентативного списку ЮНЕСКО

підкреслює важливість його збереження як нематеріальної культурної спадщини, надаючи нові можливості для розвитку та інтеграції в сучасний дизайн. [5].

Постановка проблеми: Петриківський розпис сьогодні є не лише символом української традиційності, а й ефективним інструментом привернення уваги в комерційному дизайні. Успішне застосування цього стилю вимагає збереження балансу між естетичним привабленням та інформаційною функцією, підсилюючи вплив на споживача [1].

Розробка айдентики та web-дизайну дозволить сервісу в області стрімінгу вирізнитися в сучасному середовищі, створить впізнаваність та сприятиме позиціонуванню сервісу як української платформи. Сучасний світ дизайну потребує нових рішень, які поєднують автентичність та універсальність. Український етнодизайн, зокрема петриківський розпис, є багатим джерелом ідей, що можуть гармонійно інтегруватися у глобальні тенденції візуальних комунікацій. Однак традиційний яскравий кольоровий стиль петриківки іноді виявляється занадто насиченим для використання у цифрових середовищах, де переважає мінімалізм і практичність. Монохромний дизайн відповідає мінімалістичним тенденціям, які домінують у цифрових продуктах. Чорно-білі мотиви легко інтегруються у різні формати, адаптуючись до потреб цифрових платформ, акцентуюючи увагу на структурі орнаменту, підкреслюючи художню витонченість петриківського розпису. Основна проблема полягає у пошуку балансу між автентичністю петриківського розпису та сучасними вимогами цифрового середовища. Приклади чорно-білої адаптації традиційного орнаменту провідними майстрами петриківського розпису допомагають створювати нові дизайнерські рішення, які зможуть поєднати естетику української культурної спадщини із функціональністю цифрового дизайну.

Об'єктом дослідження є сучасні тенденції айдентики, дизайну сайтів для стрімінгових сервісів як продукту сучасного етнодизайну і веб-дизайну.

Предмет дослідження – теоретичні і практичні принципи створення айдентики та дизайну сайтів, в яких імплементовано елементи Петриківського розпису, та практика

використання цих принципів для створення айдентики й дизайну сайту сервісу в області стримінгу “Donut Systems”.

Зв'язок роботи з науковими програмами: Магістерська кваліфікаційна робота є складовою комплексної програми наукових досліджень кафедри «Дизайн середовища міста активної урбанізації в контексті загальнокультурних процесів».

Мета дослідження: дослідження теоретичних і практичних принципів створення сучасних тенденцій айдентики та дизайну сайтів і їх застосування для розробки айдентики за мотивами петриківського розпису та сайту монетизаційної платформи стримінгового сервісу “Donut Systems”.

Для виконання мети сформульовані **завдання дослідження:**

- розкрити становлення та розвиток етнодизайну в Україні;
- дослідити айдентику і її сучасні тенденції розвитку;
- здійснити аналіз аналогів айдентики з використанням етномотивів у web-дизайні;
- охарактеризувати петриківський розпис як продукт візуальної української культури;
- проаналізувати виробів етнодизайну, які використовують петриківський розпис;
- визначити візуальні рішення: кольори, шрифти, стилістика проектування;
- обґрунтувати дизайн-концепцію айдентики та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису для сервісу стримінгової монетизаційної платформи «Donut Systems»;
- розробити логотип, графічні елементи та дизайну сайту за мотивами петриківського розпису.

Методи дослідження:

– **Проектний метод** – дозволив покроково реалізувати проєкт: від формування концепції до створення логотипу та вибору стилістики візуального оформлення сайту. Визначено основні принципи інтеграції мотивів петриківського розпису в логотип та адаптовано етнодизайн до цифрового середовища.

– **Метод аналізу аналогів і прототипів:** проаналізовано приклади використання етномотивів у веб-дизайні, що допомогло визначити сильні та слабкі сторони таких рішень. Вивчено сучасні приклади використання петриківського розпису в етнотдизайні, зокрема в айдентиці та web-дизайні, щоб знайти найкращі практики для їх адаптації у контексті стримінгової платформи.

– **Семантичний** – проаналізовано значення ключових понять, зокрема таких як "етнотдизайн", "айдентика", "петриківський розпис", та їх контекстуальне застосування в сучасному дизайні. З'ясовано, як елементи української візуальної культури впливають на ідентифікацію бренду та сприйняття аудиторією, забезпечуючи глибше розуміння культурного контексту.

– **Символіко-алегоричний** – проаналізовано візуальні елементи, їхню символічну складову та алегоричне навантаження, що відображають національну ідентичність. Символіка цих елементів використана для передачі автентичності, єдності традицій із сучасними тенденціями у web-дизайні.

– **Історичний метод** – досліджено становлення та розвиток етнотдизайну в Україні; українські орнаментальні мотиви та їх інтеграцію в онлайн-середовище, яка має великий потенціал для збереження та популяризації цієї культурної спадщини.

– **Метод порівняльного аналізу** допоміг визначити специфічні ознаки українських орнаментальних мотивів.

– **Метод спостереження** допоміг охарактеризувати петриківський розпис як продукт візуальної української культури.

– **Методи аналізу та узагальнення** - було визначено напрямки розвитку web-дизайну, що створюють нові можливості для відображення культурної ідентичності, сприяючи формуванню унікальних онлайн-середовищ.

– **Системний** – при опрацюванні та аналізі наукової літератури за темою. Цей метод дозволив структурувати інформацію, виділити ключові аспекти дослідження, пов'язані з етнотдизайном, петриківським розписом та сучасними тенденціями айдентики та

виявити взаємозв'язки між традиційними українськими орнаментами та їхнім застосуванням у сучасному графічному дизайні.

Наукова новизна:

1. Проведено комплексний аналіз історії та розвитку етнодизайну з фокусом на інтеграцію українських орнаментальних мотивів в айдентику та web-дизайн.
2. Вперше розглянуто використання петриківського розпису в контексті айдентики для монетизаційних платформ, що поєднує національну ідентичність із сучасними технологіями.
3. Набули подальшого розвитку підходи до адаптації українських декоративних мотивів у web-просторі для створення естетично привабливого та функціонального дизайну.
4. Обґрунтовано дизайн-концепцію айдентики та сайту платформи «Donut Systems», яка поєднує автентичні елементи петриківського розпису з мінімалістичним стилем, оптимізованим для користувацького досвіду.
5. Запропоновано інтеграцію орнаментальних мотивів у візуальну комунікацію стримінгових платформ, що розширює можливості їх використання у міжнародному контексті.

Практичне значення роботи: результати можуть бути корисними для створення айдентики платформ, що прагнуть підкреслити свою автентичність та національний контекст, а також у навчальному процесі, для дослідження етнодизайну та його адаптації до цифрового середовища.

Апробація роботи:

Результати дослідження було представлено в публікаціях: «Інтеграція українських орнаментальних мотивів в сучасний web-дизайн» /Матеріали до VII Міжнародної науково-практичної конференції «Традиції та нові наукові стратегії у Центральній та Східній Європі», м. Київ, 28–29 черв. 2024 р./ та «Орнамент в сучасному етнодизайні» /Матеріали до VII Міжнародної науково-практичної конференції «Наука, технології, інновації: світові тенденції та регіональний аспект», м. Одеса, 27–28 вер. 2024 р.

РОЗДІЛ І.

КОНЦЕПТУАЛЬНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕТНОДИЗАЙНУ

1.1. Становлення та розвиток етнодизайну в Україні

Етнодизайн як напрямок художньо-проектної діяльності має глибокі корені в культурній спадщині України. Його формування пов'язане з національними традиціями декоративно-ужиткового мистецтва, які поєднувалися з новаторськими ідеями професійних художників на тлі зростання інтересу до народної культури і культурного відродження. Наприкінці ХІХ — на початку ХХ століття в Україні етнодизайн почав набувати системного характеру, відображаючи культурні процеси та виклики, з якими стикалося суспільство [6].

Етнодизайн є унікальним напрямком, що поєднує в собі традиції народного мистецтва з тенденціями сучасного дизайну. Попри те, що термін «етнодизайн» виникнув в Україні вже давно, «зазначене поняття завжди було та залишається сучасним. Етнічний дизайн— це художнє формоутворення із сучасних матеріалів сучасними інструментами, але з використанням традиційного національного або регіонального декору» [7]. Етнодизайн поєднує культурну спадщину з інноваційними підходами, що дозволяє створювати унікальні дизайнерські рішення, глибоко вкорінені в національних традиціях, але водночас відкриті для нових форм та технологій. Він додатково ідентифікує національну культуру в умовах глобалізації, роблячи її пізнаваною для ширшої аудиторії. Етнодизайн служить «містком» між поколіннями, передаючи цінності та стилістичні елементи від минулого до сьогодення. Завдяки цьому він не тільки підтримує культурну тяглість, але й сприяє розвитку сучасного дизайну, збагачуючи його новими змістами та формами.

Етнодизайн «синтезує духовне й матеріальне, виступає як система культурно-естетичних зв'язків» [8], передаючи традиційні цінності через сучасні об'єкти та символи, водночас підтримуючи безперервність культурного спадку. Використання етнодизайну дозволяє відобразити національні риси та історичний досвід у таких формах, які є зрозумілими та близькими для різних поколінь і культур. Крім того, етнодизайн формує стійкі культурні маркери, які сприяють глибшому сприйняттю

національних рис у світовому масштабі. Це дозволяє не тільки зберегти самобутність, але й інтегрувати її в міжнародний культурний простір.

Український науковець М. Станкевич, у своєму дослідженні, пише: «Термін «етнодизайн» (виник в Україні на зламі ХХ і ХХІ ст.) спочатку визначав міру засвоєння народних мотивів, тобто відповідну стилістику проектування і реалізації задуму. Внаслідок згасання народного мистецтва, його традиції стають своєрідною екзотикою, а згодом концепцією стилістичного напрямку» [9]. Саме на основі цієї «екзотичності» і розвинулася концепція етнодизайну як окремого стилістичного напрямку, який поєднує традиційні елементи з сучасними технологіями та матеріалами. Таким чином, етнодизайн не тільки зберігає національні риси, а й трансформує їх відповідно до вимог часу. Цей процес перетворює етнодизайн на ефективний засіб підтримки національної ідентичності, навіть у змінених умовах сучасності.

М. Станкевич наголошує на тому, що «дизайн і народне мистецтво мають однакову логіку основних рівнів формотворення, що з погляду одного й другого є передовсім проблемою вибору ключових функціональних параметрів, які й відкривають шлях до конкретного задуму. Якщо народний майстер такий вибір спрямовує на означений мистецький стереотип, то дизайнер повинен добре орієнтуватися в ситуаціях взаємозв'язків людини з предметним світом» [9]. Народні майстри, спираючись на традиційні стереотипи, вносять у свої твори елементи, що відображають культурні цінності і практики. Дизайнер, у свою чергу, має адаптувати ці елементи до сучасних умов, враховуючи, як продукт буде взаємодіяти з людьми та навколишнім середовищем. Це вказує на те, що дизайнери повинні бути не лише творцями, а й дослідниками, які враховують соціальні, культурні та естетичні аспекти, які впливають на сприйняття їхніх робіт. Водночас, цей взаємозв'язок між функціональністю та естетикою демонструє потенціал для взаємного збагачення, сприяючи більш глибокому розумінню культурної ідентичності в сучасному контексті.

Глобалізація формує стандартизовані естетичні та функціональні підходи в дизайні, часто позбавлені місцевого колориту, що веде до уніфікації середовища й послаблення

індивідуального зв'язку з культурним корінням. В таких умовах етнодизайн стає не просто стильовим вибором, а важливим засобом збереження культурної пам'яті, яка відтворює багатшаровість традицій та передає їхній дух новим поколінням. Він стимулює емоційну ідентифікацію з простором, додаючи людині відчуття належності й особистісної взаємодії з навколишнім середовищем, що є критично важливим у сучасному світі позаособистісних цінностей [10].

Уніфікація, спричинена масовим виробництвом, призводить до зменшення різноманітності індивідуальних потреб і культурних особливостей, створюючи тенденцію до одноманітності в способах мислення, стилях споживання та навіть у системах цінностей. Змінюються не лише естетичні та соціальні пріоритети, а й структуруються загальні підходи до життя, де основний акцент ставиться на зручність та доступність заради ринкової ефективності. Сучасні технології, які забезпечують зв'язок між людьми та культуру споживання, часто орієнтуються на стандартизований користувацький досвід, що ще більше стирає межі між регіональними й національними відмінностями, формуючи глобальний світ з усе менш виразними локальними характеристиками [10].

Дослідник І. Бондар, у статті «Етнодизайн як форма збереження образів народного мистецтва в умовах глобалізації» наголошує, що «у ХХІ ст. існує тенденція посилення зовнішньої стилістичної схожості і навіть уніфікації сучасного предметно-просторового середовища. Включення культури того чи іншого народу в процес глобалізації неминуче веде до певної уніфікації засобів художньої виразності, що пов'язано не тільки з поширенням загальних функціональних і конструктивних прийомів та форм, але і з певними особливостями психології сприйняття сучасною людиною культури» [11]. У сучасному дизайні спостерігається тенденція до стандартизації естетичних рішень, що часто викликано бажанням адаптуватися до глобального ринку, де переважають універсальні форми й функціональні вимоги. Цей процес не лише розмиває культурну унікальність, але й змінює способи, якими люди сприймають мистецькі традиції та стильову ідентичність різних культур. Крім того, психологічне сприйняття сучасної

аудиторії змінюється у бік загальної універсальності, де пріоритети візуальної гармонії та зручності в інтернаціональному контексті можуть домінувати над локальними та історичними особливостями. Такий підхід може здаватися доступнішим і зрозумілішим, однак він часто призводить до втрати унікальних культурних кодів і сенсів, оскільки все частіше застосовуються шаблонні рішення та стилістичні спільності.

Сучасні дизайнерські рішення втілюють поєднання локального, національного й глобального, створюючи багатшаровий підхід до розробки продукту, який враховує культурну багатгранність. Роль дизайнера при цьому розширюється від творця окремого об'єкта до куратора цілісного сприйняття й досвіду, який користувач отримує через цей об'єкт. У дизайні зростає важливість гармонійного поєднання традиційних елементів із інноваційними рішеннями, що відповідають потребам сучасної людини. Дизайнер має балансувати ці елементи, формуючи таким чином продукт, який інтегрує цінності різних культурних і часових вимірів та відгукується на індивідуальні й суспільні потреби, створюючи нову цілісність у предметно-просторовому середовищі [11, 200].

Українська вчена С. Прищенко у статті «Етностиль у рекламному дизайні: методологія та творчі стратегії», пише: «В умовах глобалізації спостерігаються тенденції певного зближення культур, схожості звичаїв різних національних груп, виявляються співзвучності в культурах різних народів. Але це повинно означати не позбавлення національної специфіки, а, навпаки, її збереження та збагачення, певною мірою просування україноцентризму, доцільне застосування етномотивів у різновидах дизайну, діалог сучасного і традиційного» [12, 114]. Україноцентричний підхід у дизайні дозволяє не лише зберігати культурну самобутність, а й робити її актуальною для міжнародної аудиторії, сприяючи глибшому розумінню та повазі до унікальності української культури.

На початку ХХ століття увага на інтернаціональних рішеннях у дизайні була продиктована потребами масового виробництва, яке вимагало універсальних форм та функціональності. Інтернаціональний підхід дозволяв створювати предмети, придатні

для різних ринків, а стандартизація забезпечувала зручність масового виробництва та збуту. Однак у сучасному світі, з його прагненням до індивідуалізації та унікальності, на перший план виходить персоналізація, і дизайн поступово відходить від універсалізму. Ця тенденція відкриває двері для розкриття національної стилістики, зокрема в рекламі, де культурні символи можуть не тільки викликати у споживача емоційний відгук, а й сприяти вихованню культурної свідомості. У випадку з українською культурою це створює нові перспективи для інтеграції етнічних мотивів, що підкреслює спадщину й автентичність декоративного мистецтва [12, 116].

Етнодизайн сприяє збереженню та відновленню культурної тяглості, що особливо важливо в процесі глобалізації, яка часто нівелює унікальність локальних культур. «Фольклорна стилізація (етнодизайн) – це не відмова від сучасності, не реставрація. Це потреба людей в духовній опорі на національні традиції, взаємозв'язок поколінь» [13]. Використовуючи давні символи та орнаменти етнодизайн оновлює їх для нових контекстів і поколінь, зберігаючи культурну спадщину в актуальній формі. Це синтезує минуле й сучасне, дозволяючи кожному поколінню відчувати себе частиною спільної історії, що триває.

1.2. Українські орнаментальні мотиви в сучасному дизайні

«Із прадавніх часів найпростіші орнаменти виконували магічну роль оберегів, які відлякували злі сили і притягували щастя та добробут» [14]. Український орнамент як оберег виявляється в унікальному взаємозв'язку культурної символіки та мистецтва, що виражається в роботах майстрів та додає новий аспект безпеки та духовності в сучасному контексті. Нині, втративши свій первісний зміст, орнаментальні мотиви зберегли свою виразність та мистецьку цінність [14].

Українська дослідниця О.Кацевич, вивчаючи символізм орнаменту, писала: «Розкриття функціональної ролі орнаменту відбувається в результаті аналізу стилістичних, формальних та інших структурних ознак, які підкріплюються етнографічним матеріалом, де орнамент виступає об'єктом історичного часу та різних часових проєкцій» [15]. Орнамент виконує не лише декоративну функцію, він є

важливим інструмент культурної комунікації, як послання у майбутнє, зміст якого має бути розкодований відповідно до наших актуальних життєвих пріоритетів та історичних викликів [15]. «Меморизаційно-сугестивний контекст українського орнаменту виявляє в собі унікальний спектр символів та геометричних форм, які, через довготривалий культурний вплив, стали невід'ємною частиною колективної пам'яті та естетичного смаку українського народу. Ця меморія, зокрема, створює певний емоційно-психологічний стан, що сприяє формуванню ідентичності та збереженню національного культурного спадку» [16]. Також вона зауважила, що символічні об'єкти, які відіграють ключову роль у формуванні культурної спадщини, не повинні бути статичними або зафіксованими в значеннях чи посланнях [16]: «символічні об'єкти не мають раз і назавжди зафіксованого змісту чи послання. Вони, як клубок, продовжують накручувати на свою основу все нові й нові інтерпретаційні контексти, тобто зумовлювати культурну динаміку (семіозис культури)» [15]. Інтерпретації символів постійно змінюються, відображаючи різні шари часу, соціальні трансформації та культурні зміни. Сприйняття символів еволюціонує разом із зміною контексту, дозволяючи їм адаптуватися до нових реалій та висвітлювати, змінюючи цінності та переконання суспільства [16].

«Розгортання орнаменту подібне до сюжету, у якому є повтори, паузи, зачини й кінцівки <...> Орнамент допомагає впорядкувати й повсякденне, і святкове життя, роблячи людське буття системним, циклічним та організованим» [17]. Українського орнамент в контексті культурної та мистецької традиції містить глибокий сенс та важливість. Порівнюючи його з сюжетом, автори вірно підкреслюють, що розгортання орнаменту подібне до наративу — це не лише елемент прикраси, але й визначальний фактор, що надає життю ритм та системність [16]. Орнамент, як системний елемент, допомагає впорядковувати різноманітні аспекти повсякденного та святкового життя, що відображається в його циклічності та повторі. Це стає основою для формування стабільності та гармонії в культурному досвіді. Висвітлення цих аспектів розкриває глибину і семантику орнаменту, як частини національного культурного джерела [16].

«Український рослинний орнамент, як мова символів, що відображає глибокі

культурні зв'язки, природні співзвучання з рідною землею та вираження національної ідентичності» [16]. «У ментальності прадавніх українців та їхніх нащадків рослина завжди була головним образом <...> Це зумовлено рілльничим характером українського етносу» [14]. «Його пишність і вишуканість - результат багаторічної еволюції, заснованої на глибокому розумінні рослинного світу та його впливу на українську ментальність» [16].

У дослідженні Н.Сбітнева підкреслює важливість пошуку елементів візуальної ідентифікації нації через креативне переосмислення етнічного матеріалу. Це повинно базуватися на досягненнях народної культури та розумінні українського менталітету: «Пошуки елементів візуальної ідентифікації країни, які могли б гідно представляти імідж держави на міжнародній арені, повинні вестися на основі творчого переосмислення етнічного матеріалу, тобто досягнень народної культури, і розуміння своєрідного менталітету українців» [18, с. 54]. Українське мистецтво виступає як інструмент для культурного обміну та творчого розвитку, здатне адаптуватися до нових реалій та є джерелом натхнення для сучасного художнього та дизайнерського мислення. Якщо ж буде продовжуватися тільки копіювання і запозичення чужого досвіду, — про Україну, як дизайнерську державу зі своїм національним образом, ніхто у світі не знатиме [19]. «Поєднання української культури із сучасним дизайном є не лише стратегією відновлення національної ідентичності, але й необхідністю для збереження української нації в умовах глобалізації. Виховання нового покоління українських дизайнерів, свідомих своєї національної приналежності, є ключовим аспектом культурного спадку, який вносить вагому складову в світову культуру» [16].

Група українських дослідників В. Тименко, Є. Бобров, Н. Дараган, В. Новікова, Н. Ющенко зазначили потенційні можливості візуального етнодизайну у формуванні національної ідентичності в умовах цифрового суспільства: «Для українського національного дизайну характерні традиційні мотиви, сміливі та яскраві кольори, органічні форми та візерунки, що відображають природну красу України та її ландшафтів» [20].

«Етнодизайн — художнє формоутворення із сучасних матеріалів, сучасними інструментами із творчим використанням традиційного національного або регіонального декору» [14]. Сучасний український етнодизайн є важливим аспектом національної культурної ідентичності, виражаючи високу орнаментальну культуру та вишукану колористику в зв'язках з народною традицією. Розробки орнаментальних мотивів не лише демонструють новаторські риси, але також привертають увагу своєю композиційною складністю та технічною вправністю при декоруванні виробів та оздобленні середовища за допомогою стилізації етнокультурних елементів. Їхня привабливість базується на лаконічності, демократичності та естетичній привабливості [21; 16].

Український дизайн є важливим аспектом культурної самоідентифікації та виявляється як творчий вираз національного характеру, уособлення традицій, та водночас, інноваційний внесок у глобальний дизайнерський контекст [16]. Професор В. Даниленко про це пише так: «Дотепер Україна не ставила й сьогодні не ставить завдання творення “українського дизайну”, вдовольняючись наявністю “дизайну на теренах України”. Професіонали, які працюють на близькому до світового рівні у ділянці висококваліфікованих повторювань західних дизайнерських надбань, не мають бажання до творення явища “український дизайн” і ніколи не переймалися думкою про виявлення в дизайнерському творі національної ідентичності» [22].

Становлення мультимедійного етнодизайну має базуватися на традиціоналізмі, що передбачає створення нових елементів національної культури шляхом адаптації та варіювання традиційних зразків матеріальних і нематеріальних артефактів з використанням сучасних технологій дизайну та проектування [23]. Під традиціоналізмом розуміється використання типових елементів із збереженням їхнього суттєвого змісту та внесенням варіацій. Варіювання дозволяє створювати циклічно нові пласти культури, збагачуючи їх новими шарами і змістом. Етнодизайн повинен не лише відтворювати традиційні елементи, але й використовувати їх у новому контексті за допомогою сучасних технологій. Важливим аспектом є тиражування, або

розповсюдження, що може відбуватися за допомогою різноманітних інструментів, таких як художнє проєктування, інженерно-технічне моделювання та комп'ютерне проєктування. Це відкриває нові можливості для взаємодії традицій із сучасністю, сприяючи становленню та розвитку мультимедійного етнодизайну [16].

Сучасні редактори дозволяють використовувати не лише однорідні кольорові заливки чи градієнти, але й складні візерунки, створені на основі природних елементів та імітації традиційних декоративних технік, таких як розпис, вишивка, або плетіння [16; 24].

Висновки до розділу I

В кінці XIX — на початку XX століття в Україні етнодизайн почав формуватися як системне явище, віддзеркалюючи культурні процеси та виклики, що постали перед суспільством.

З'ясовано, що етнодизайн є результатом багатовікової еволюції українських культурних традицій і мистецьких стилів. Важливість етнодизайну полягає у здатності об'єднувати естетичні, культурні та духовні цінності, що віддзеркалюють історію та ідентичність українського народу. Його сутність полягає не лише в збереженні, але й в адаптації народних мотивів для сучасного застосування.

Досліджено українські орнаментальні мотиви, їх символіку, варіанти адаптації та перспективи інтеграції в цифровий простір для збереження та популяризації культурного надбання.

Обґрунтовано значення і актуальність застосування традиційних українських орнаментів у web-дизайні як інструменту для зміцнення національної ідентичності та формування унікального культурного простору.

Розкрито комунікативну та репрезентативну функцію українських орнаментів в онлайн просторі. Інтеграція українських орнаментів у дизайн є ключовим елементом у збереженні та просуванні національної культури в умовах глобалізації.

Встановлено, що орнаментальні мотиви відіграють значну роль у формуванні візуальної мови сучасного дизайну. Унікальні орнаменти з багатою символікою

адаптуються до потреб сучасної аудиторії та використовуються в графічному дизайні, тощо. Це дає змогу органічно інтегрувати національні традиції у предметно-просторове середовище і робить український дизайн впізнаваним і конкурентоспроможним у міжнародному контексті.

Сучасний етнодизайн унікальний тим, що поєднує традиційні форми і сучасні техніки, що дозволяє створювати нові форми та стилі. Цей підхід сприяє поширенню української культури серед широкого кола людей, забезпечуючи її естетичну привабливість і відповідність потребам сучасної аудиторії.

РОЗДІЛ II.

ЕТНІЧНІ МОТИВИ У СУЧАСНІЙ АЙДЕНТИЦІ

2.1. Айдендика і її сучасні тенденції розвитку

Айдендика займає ключове місце у сучасному дизайні, що охоплює сукупність візуальних, вербальних та концептуальних елементів, за допомогою яких формується ідентичність певного об'єкта, будь то компанія, продукт, організація або навіть окрема особистість. Це поняття відображає інтеграційний підхід до створення і підтримання впізнаваності, надаючи цілісності образу і підсилюючи його сприйняття серед цільової аудиторії. «Вдала айдендика будує образ сильної, розквітаючої компанії, що викликає симпатію у клієнтів, відкриває багато можливостей для її розширення не змінюючи цілісності стилю. Для реалізації в життя цих можливостей, необхідна якісна праця та досконале опрацювання усіх елементів» [25].

Айдендика відіграє вирішальну роль у формуванні єдності між назвою бренду, логотипом, фірмовою кольоровою гамою та візуальними композиціями. Важливо зауважити, що головним елементом айдентики часто є логотип. Основними її компонентами є логотип, назва, графічні елементи, шрифти, кольорова палітра, асоціації з брендом та ін. «Назва часто є відправною точкою для розробки айдентики» [26] та стає основою для візуального образу та асоціацій, які згодом формують ідентичність компанії чи продукту. Вона може нести емоційний або символічний заряд, який визначає тональність та характер усієї візуальної системи.

«Варто враховувати, що навіть компоненти айдентики і їхнє значення можуть відрізнятися для офлайн та онлайн брендів. Так, наприклад, Інтернет бренди, особливо ті, що працюють виключно в соціальних мережах, дуже обмежені в виборі шрифтів» [27]. Це також стосується розміру, контрастності та читабельності, адже в онлайн-середовищі важливо враховувати зручність для користувачів на різних пристроях і екранах. Таким чином, айдендика для онлайн-брендів часто фокусується на мінімалізмі, гнучкості та динамічності, тоді як для офлайн-брендів зберігаються можливості

ширшого вибору матеріалів, текстур, фізичних носіїв, що дозволяє глибше відтворити обрані концепції.

«З іншого боку, в Інтернеті з'являються нові інструменти для створення фірмового стилю. Наприклад, в соціальних мережах брендам варто робити не тільки рекламні дописи, а і нагадувати про себе за допомогою більш нейтральних, інформаційних текстів, які при цьому будуть зачіпати сферу бізнесу і ненав'язливо просувати власний товар» [27]. Соціальні мережі стали ефективною платформою не тільки для прямої реклами, але й для м'якого, ненав'язливого просування через контент, який має освітній чи інформативний характер. Наприклад, замість прямої реклами бренди можуть створювати дописи про тенденції в їхній галузі, надавати корисні поради або ділитися новинами, які відображають цінності бренду. Такий підхід формує у аудиторії впевненість у бренді, позиціонуючи його як компетентного лідера у своїй галузі.

Українські дослідники А. Марченко та А. Ємельова, у статті «Візуальні засоби дизайну в системі корпоративної ідентифікації», зазначають: «Деякі науковці поняттю «айдентика» надають більш широкого значення, що несе в собі відображення цілей та пріоритетів компанії, її настроїв та бачення бізнесу. Отже, не буде помилкою «корпоративну айдентику» назвати «фірмовим стилем», або «візуальним брендингом» бо різниця є незначною, тим більше, що сам термін тільки порівняно недавно витіснив і замінив попередні поняття» [28]. В сучасному маркетинговому просторі айдентика все частіше розглядається як цілісна система комунікації бренду з його аудиторією. Вона охоплює не лише зовнішній вигляд, але й емоційну складову, здатність викликати довіру та лояльність. Тому термін «айдентика» сьогодні охоплює ширший концептуальний спектр, ніж «фірмовий стиль» чи «візуальний брендинг», і відображає не просто дизайн, а й ідеологічну складову бренду. Таке розширення значення айдентики підкреслює її ключову роль у розробці ефективної стратегії позиціонування бренду та в створенні її унікальної культурної й ринкової ідентичності.

«Айдентика бренду охоплює усе, що можна побачити і відчутти: фірмові кольори і логотип, типографіка і зовнішній вигляд упаковки, веб-дизайн та оформлення сторінок

у соціальних мережах, і багато іншого — це все елементи айдентики» [29]. Айдентика бренду формує комплексний образ, включаючи стилістику комунікацій, естетику продуктів, оформлення фізичних і цифрових точок контакту з клієнтом що закладає основу їх взаємодії. У кожному дотик до бренду відображаються цінності, унікальність та корпоративна філософія компанії. Такий комплексний підхід дозволяє айдентиці виступати ключовим інструментом для побудови лояльності та посилення зв'язку з аудиторією.

Розробка айдентики бренду починається з глибокого дослідження ринку. Спочатку досліджується конкурентне середовище, що включає вивчення найближчих конкурентів, ринкових трендів, споживчих уподобань та культурних особливостей цільової аудиторії. Аналітика допомагає виявити візуальні елементи та концептуальні рішення, які відповідають або виділяють бренд серед конкурентів. Це допомагає створити концепцію, яка не лише відповідає ринковим стандартам, але й має потенціал для довготривалого естетичного впливу.

Після аналізу ринку необхідно сформулювати основи ідеології бренду: його місію, цінності та позиціонування. Це визначає загальний напрямок, який відобразатиме унікальну пропозицію бренду, його стиль спілкування та ключові риси. Ідеологія служить орієнтиром у процесі вибору візуальних і текстових елементів, які будуть закладені в айдентику. У цьому етапі важливо чітко визначити основний меседж бренду, який стане основою візуальної системи.

Логотип є ключовим елементом айдентики, що об'єднує ідеологію бренду з його візуальною сутністю. «Логотип – це один із найважливіших елементів фірмового стилю, основне завдання якого – виділити компанію або товар серед собі подібних і створити впізнаваний образ в свідомості цільової аудиторії» [30]. Його розробка вимагає створення унікального символу або типографічного рішення, яке відобразатиме характер бренду. На цьому етапі дизайнери експериментують з формами, шрифтами та кольоровою гамою, зберігаючи відповідність розробленій концепції з попередніх етапів.

Логотип має бути простим, легко впізнаваним і універсальним, щоб функціонувати на різних носіях — від друкованих матеріалів до цифрових платформ.

Використання кольорової палітри є важливим інструментом у встановленні емоційного зв'язку з цільовою аудиторією, сприяючи формуванню впізнаваності та унікального образу бренду. «Важливість кольорової палітри та організації окремих відтінків неможливо недооцінити. Психологія кольору допомагає компанії встановити довіру та знайомство, викликаючи правильні емоції. У зв'язку з цим найпопулярніші бренди у світі мають міцну асоціацію зі своїми логотипами» [31]. На етапі вибору кольорової палітри варто звернути увагу на асоціативність кольору у контексті ринку та цільової аудиторії. Палітра має бути узгодженою з іншими візуальними елементами та, водночас, підсилювати загальне враження від бренду. «Також слід розуміти, яку оптимальну кількість кольорів потрібно використати для унікального та при цьому не дуже складного логотипу та фірмового стилю у цілому. Вміння комбінувати кольори за контрастом або компліментарністю – це все стає у нагоді при розробці айдентики» [32].

Типографіка, «візуальне втілення написів та шрифтів, які використовуються в системі фірмового стилю бренду» [33], є ще одним важливим аспектом айдентики. Обрані шрифти повинні гармонійно поєднуватися з логотипом і кольоровою палітрою, а також відображати характер і стиль бренду. «Очевидним є той факт, що вибір шрифту напряму залежить від діяльності бренду (тому вишукані шрифти не будуть виглядати доречно у контексті будівельної фірми, наприклад)» [32]. Підбір шрифтів має відповідати вимогам читабельності та функціональності, враховуючи різні медіа та носії, на яких буде представлена айдентика бренду.

Наступним етапом є розробка додаткових графічних елементів, які можуть підсилити візуальний стиль бренду, таких як патерни, ілюстрації або декоративні мотиви. Графічні елементи повинні бути не лише естетично привабливими, але й послідовними щодо концепції бренду, мають відображати його унікальність.

Останнім етапом є створення брендбуку. Він забезпечує послідовність айдентики у різних форматах та носіях, захищаючи бренд від неправильного використання і дозволяє зберегти єдність стилю навіть при масштабуванні бізнесу.

Сучасна айдентика стає невід'ємним елементом розвитку бренду, відображаючи культурні зміни, технологічний прогрес та естетичні вподобання аудиторії. Із стрімким зростанням цифрового середовища бренди змушені адаптувати свої ідентичності відповідно до нових каналів комунікації, інтерактивних платформ та потреб аудиторії. Під впливом глобалізаційних процесів бренди все частіше звертаються до застосування етномотивів як засобу підкреслення своєї унікальності та зв'язку з національною ідентичністю. «Графіки ілюструють важливі послання всім людям світу, нагадують що важливе своє, рідне, народе. Використовують в своїх малюнках та ілюстраціях український орнамент, декоративні розписи, деякі елементи стилізують чи розбивають на схеми» [34]. Українські бренди активно інтегрують орнаменти, кольори та мотиви, які асоціюються з національною культурою, намагаючись створити оригінальну і водночас впізнавану айдентіку. Це не лише підсилює візуальний образ бренду, а й створює емоційний зв'язок з локальною аудиторією.

«Основним завданнями використання національних мотивів у своїй айдентиці компанії, що працює для споживачів закордоном – це формування нового сприйняття української ідентичності для іноземців; привернути увагу, у першу чергу, української діаспори до культурного продукту, який виготовився українцями та в Україні, прояву відчуття гордості і патріотичності» [35]. Роль айдентики з етнічними мотивами на міжнародному ринку є важливим аспектом сучасного брендингу. Вона не тільки сприяє диференціації продуктів і залученню нових споживачів, але й підкреслює культурну ідентичність. Етнічні мотиви часто викликають почуття причетності та гордості за культуру, що допомагає створювати довіру та лояльність до бренду. «Для закордонного споживача необхідно, не просто бездумно використовувати національні мотиви, а переосмислювати їх, застосовувати нові засоби та прийоми. Тільки з таким підходом можна гідно представити український дизайн на міжнародному рівні та заохотити

іноземців до пізнання нашої культури» [35]. Головний виклик — уникнути стереотипності та поверхневого застосування етномотивів. Щоб справді передати культурну сутність, бренди мають досліджувати культурні символи й адаптувати їх відповідально, враховуючи контекст і специфіку аудиторії.

«Компанія, що працює на ринок в середині країни та використовує українську символіку у своїй айдентиці, має іншу ціль – це акцентувати на своєму українському походженні; привернути увагу до вітчизняного продукту; наголосити на певних якісних перевагах (екологічність, географічне розташування тощо)» [35]. Така айдентика сприяє індивідуалізації продукту, виокремлюючи його серед стандартних пропозицій ринку. Використання національних елементів дозволяє брендам підкреслити їхню локальну значимість та створити додану емоційну вартість.

Етнічні орнаменти є носіями культурного сенсу і їх інтеграція у сучасні логотипи та графічні елементи надає брендам додаткову емоційну глибину. Сучасний етнічний дизайн часто спрощує мотиви до мінімалістичних форм, зберігаючи при цьому національний характер, що робить їх відповідними для цифрових і друкованих медіа. Також дизайнери для передачі національного колориту в айдентиці часто застосовують традиційні орнаменти та кольори (червоний, чорний, білий, жовтий та ін.). Орнаменти адаптують під сучасні формати, щоб зберегти естетику, водночас відповідати актуальним трендам.

Етнодизайн має великий потенціал для просування екологічної відповідальності в сучасному суспільстві. Враховуючи зростаючий інтерес до екологічної сталості, проекти етнодизайну можуть слугувати не лише декоративною, а й освітньою функцією, нагадуючи про важливість збереження природи та культурної спадщини. Таким чином, етнодизайн стає інструментом екологічної просвіти, який здатний надихати суспільство до більш гармонійного співіснування з природою [36].

Дослідниця О. Пілюгіна, пише: «Сьогодні дизайнери почали створювати високоякісну продукцію, яка ґрунтується на базисі культури українського етносу, відповідає модним тенденціям та задовольняє усі вимоги професійного дизайну. Не

можна сказати, що всі розробки є вдалимими» [37]. Зростання зацікавленості дизайном на основі української етнічної культури свідчить про формування власної дизайнерської ідентичності, яка відповідає світовим тенденціям. Однак, не всі продукти вдається реалізувати з належною майстерністю або точністю культурного відображення. Це є нагадуванням про необхідність глибокого розуміння етнічних основ і уваги до деталей, аби такі вироби не тільки відповідали вимогам ринку, а й автентично передавали цінності української культурної спадщини. Також О. Пілюгіна додає: «Головна проблема полягає у тому, що далеко не всі дизайнери володіють відповідними знаннями. Така ситуація піднімає актуальність колаборацій між теоретиками, практиками, тими хто має досвід у проектуванні якісної продукції та представниками медіапідтримки і бізнесу» [37]. Нестача професійних знань у багатьох дизайнерів значно обмежує якість та глибину етнодизайнерських проектів. Це підкреслює важливість міждисциплінарної співпраці — інтеграції теоретиків, практиків, досвідчених проєктантів, а також медіа-експертів та представників бізнесу. Такий підхід сприяє не тільки більш автентичному відображенню етнічної культури, а й підвищує комерційний потенціал продуктів, одночасно зберігаючи культурну ідентичність і підсилюючи освітню компоненту.

2.2. Аналіз аналогів айдентики з використанням етномотивів у сучасному web-дизайні

Українські етнічні мотиви відображають глибокі традиції та духовні цінності нації. Їх застосування у web-дизайні сприяє збереженню культурної спадщини, забезпечуючи її актуальність у сучасному цифровому світі. «Архітектори та дизайнери різних європейських країн зуміли вирішити проблему новаторства в самобутньому народному мистецтві, зберегти його як цінність сучасної культури відповідно до соціального та технологічного розвитку суспільства» [38]. Ця ідея також сприяє створенню гармонійного поєднання традиційного й сучасного, підкреслюючи тісний зв'язок між історією та новітніми технологіями. Українські орнаментальні мотиви, які є яскравим відображенням народної культури, вирізняються своїм оригінальним стилем і символізмом, залишаючи унікальний слід у сучасному візуальному мистецтві.

У контексті глобалізаційних процесів виникає нагальна потреба у підкресленні національної ідентичності. І. Бондар дослідив питання самоідентифікації нації в умовах глобалізації, визначивши етнодизайн як дієвий інструмент, який впливає на культурно-мистецький розвиток України: «Глобалізаційні процеси сформували нове соціокультурне середовище, де відбувається «зустріч» національних культур, уніфікація етнічних культур, знецінення та знищення етнічної різноманітності. Відбуваються й протилежні тенденції – транскультуралізм і пошуки самоідентифікації, що знаходять відображення у мистецтві, формах культурно-побутових традицій, художньо-проектній культурі та у сфері дизайну» [39]. Етнічні мотиви, поєднуючись із сучасними технологіями, зберігаються та залишаються частиною повсюдного життя. Етнодизайн, зокрема, здатний залучити інтерес до національної культурної спадщини, формуючи естетичний досвід сучасної людини [39].

«В українській акмеології – науці про механізми вдосконалення людської діяльності на базі нових гуманітарних технологій – досі не існує понять «сайт з народного дизайну», «сайт з етнодизайну»» [40; 23]. «Дослідження цих аспектів відкриває можливості для розуміння взаємодії культурних кодів та перенесення елементів національної культури в інтернет-простір, що є актуальним у сучасному дизайні та візуальній ідентифікації. Становлення і розвиток мультимедійного етнодизайну має здійснюватися на засадах традиціоналізму, що полягає у виникненні циклічно нового пласта національної культури шляхом варіювання типових зразків матеріальних і нематеріальних артефактів історико-етнографічних територій для їх подальшого тиражування засобами сучасних технологій художнього, інженерно-технічного, комп'ютерного проектування» [40; 23]. «Під традиціоналізмом розуміється використання типових елементів зі збереженням їхнього суттєвого змісту та внесенням варіацій. Варіювання дозволяє створювати циклічно нові пласти культури, збагачуючи їх новими шарами та змістом. Етнодизайн повинен не лише відтворювати традиційні елементи, але й використовувати їх у новому контексті за допомогою сучасних технологій» [40].

«Українські дослідники Т. Божко та О. Чистіков у статті «Тенденції застосування геометричних орнаментів у проектах графічного дизайну в Україні ХХІ ст», пишуть» [40]: «Спостереження та співставлення знакових форм надало можливість стверджувати, що тут традиційні мотиви можуть не лише дублюватися та множитися на площині, а й трансформуватися, виокремлюватися та стилізуватися» [40]. Трансформація традиційних форм в етнодизайні розширює можливості інтерпретації культурних мотивів. Це дозволяє їм не тільки зберігати свою автентичність, але й адаптуватися до сучасних естетичних вимог, а також оживляє традиційні елементи, дозволяючи їм органічно вписуватись у сучасний культурний простір.

Восьмикінечна зірка стала одним із національно закорінених символів, що знайшов своє місце в українському графічному дизайні завдяки своїй розповсюдженості та символічній значущості. Її застосування у логотипах не обмежується суто декоративним значенням, а часто відображає ідею єдності, традицій та національної ідентичності. У графічному дизайні вона додає елемент традиційності, зберігаючи водночас універсальність і впізнаваність для сучасної аудиторії. У web-дизайні ця зірка може бути інтегрована в логотипи, фони, декоративні елементи й кнопки, створюючи відчуття зв'язку з культурною спадщиною. Застосування зірки надає дизайну характерного вигляду, що підсилює ідею української ідентичності та водночас залишає простір для мінімалізму і стилізації, що важливо в сучасному цифровому середовищі.

Графічні підходи до зірки різноманітні: від незмінної автентичної форми (рис. 1а) до стилізованих варіантів (рис. 1 б, в), що підкреслюють її адаптивність і гнучкість у сучасному візуальному контексті [41]. Її розповсюдженість і різноплановість у графічних рішеннях дозволяє дизайнерам не тільки зберегти ідею спадковості та єдності, а й розвивати нові форми, завдяки поєднанню з різноманітними додатковими елементами, кольоровій палітрі, додаючи шрифтові поєднання та ін. Восьмикінечна зірка є дуже гнучким елементом, який можна стилізувати, перетворити на абстрактні патерни або зберегти автентичну форму для чіткого національного акценту.

PLAHTA

ЖІНОЧИЙ ОДЯГ ЧОЛОВІЧИЙ ОДЯГ ВЕРХНІЙ ОДЯГ РОЗМІРИ УКРАЇНСЬКА ВЕРСИЯ ДОСТАВКА ТА ПОВЕРНЕННЯ ЗВ'ЯЖІТЬСЯ З НАМИ

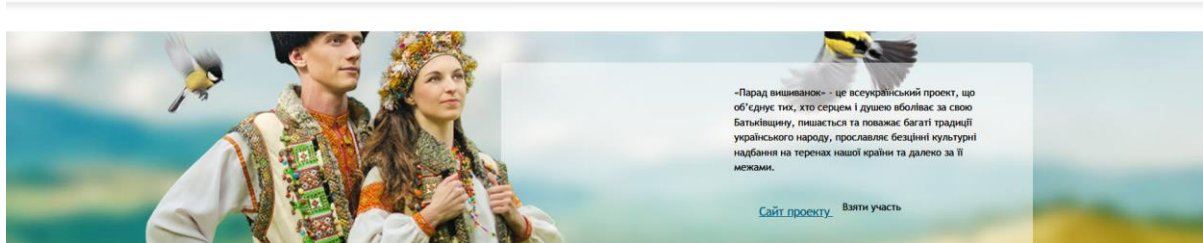
а)

Your stylish projects

Про нас Проекти Новини Фото-відео Прес-центр Партнери Контакти

Участь у ярмарку

б)

в)

Рис.1. Мотив восьмикінечної зірки в айдентиці та web-дизайні: а) Plahta - магазин-ательє сучасних вишиванок [42]; б) Folk Ukraine - міжнародний етнокультурний проект [43]; в) Motanka - український бренд дизайну та пошиття екотоварів [44]

Сьогодні орнамент розглядають як частину давньої універсальної знакової системи, що включає в себе численні символи, знаки та мотиви, які використовувалися в різних сферах людського життя [45]. «Для України сьогодні є надзвичайно важливо відродити відчуття спадкоємності та спорідненості поколінь, родову пам'ять, відновити зруйнований та втрачений зв'язок кожного зі своїм Родом» [46].

Рослинний орнамент в українській вишивці відображає не лише естетичне сприйняття природи, але й глибокі символічні аспекти, що несуть в собі давні культурні уявлення. Кожен елемент орнаменту є одночасно естетичним доповненням і духовним символом, що передає поколінням мудрість і цінності через мистецтво текстилю [47].

«Орнаментальні мотиви українських вишивок сягають своїм корінням у місцеву флору та фауну, в історичну традицію. У давнину основні орнаментальні мотиви відображали елементи символіки різних стародавніх культур» [48]. Українські орнаментальні мотиви часто слугували своєрідними оберегами, передавали космологічні та природні уявлення предків, що перетворилися на символи захисту, родючості чи духовного зв'язку з природою.

Рослинна символіка у вишивці відображає українське уявлення про красу й безсмертя, але не завжди збігається з народними уявленнями, що зустрічаються в обрядах і піснях. «Але коли ми звернемося до усного фольклору українців, то побачимо, що між рослинами, представленими там, і назвами орнаментальних мотивів є розбіжності» [49]. Так, рослини-обереги та магичні символи могли залишитися поза декоративним мистецтвом через сакральні чи табуйовані обмеження, що зберігають значення цих символів на рівні обрядів та міфів [49].

Інтеграція рослинних мотивів української вишивки в айдентику та web-дизайн надає візуальним матеріалам автентичності й глибини, що відображає культурну спадщину та естетику природи. У web-дизайні такі елементи можуть оживити сторінки за допомогою орнаментальних бордюрів, іконок, фонів, графічних акцентів і т.д., адаптованих до сучасної стилістики (рис.2).

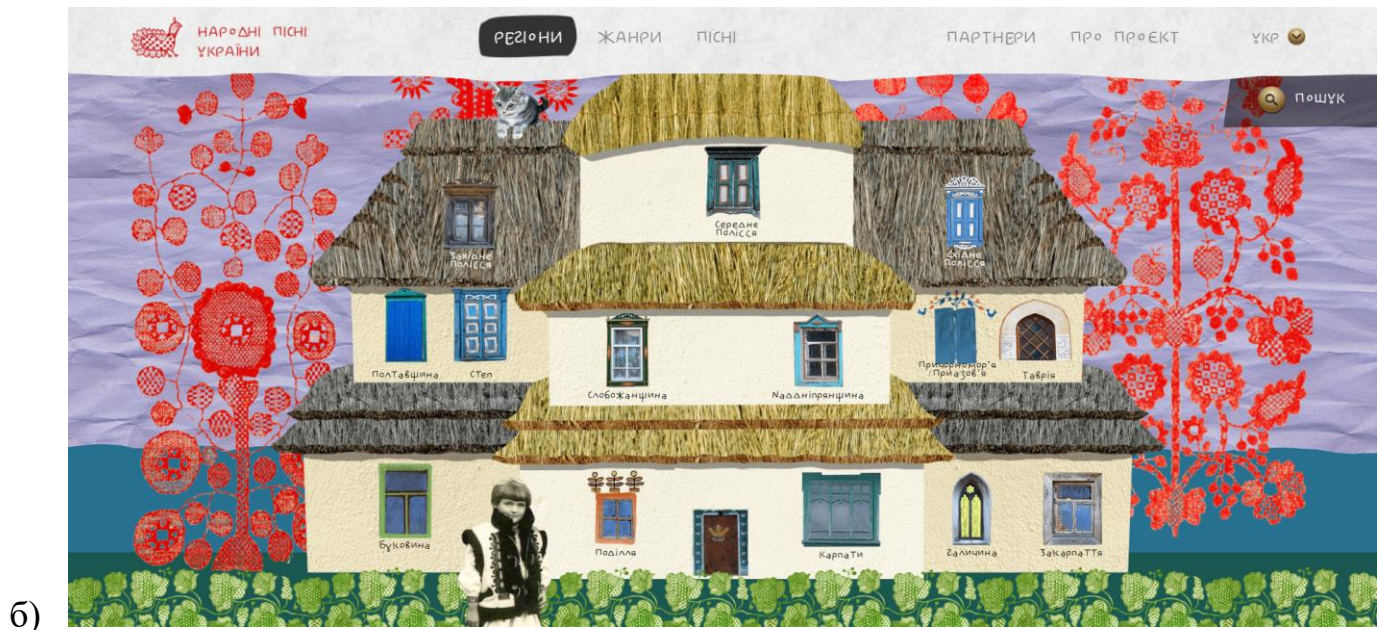
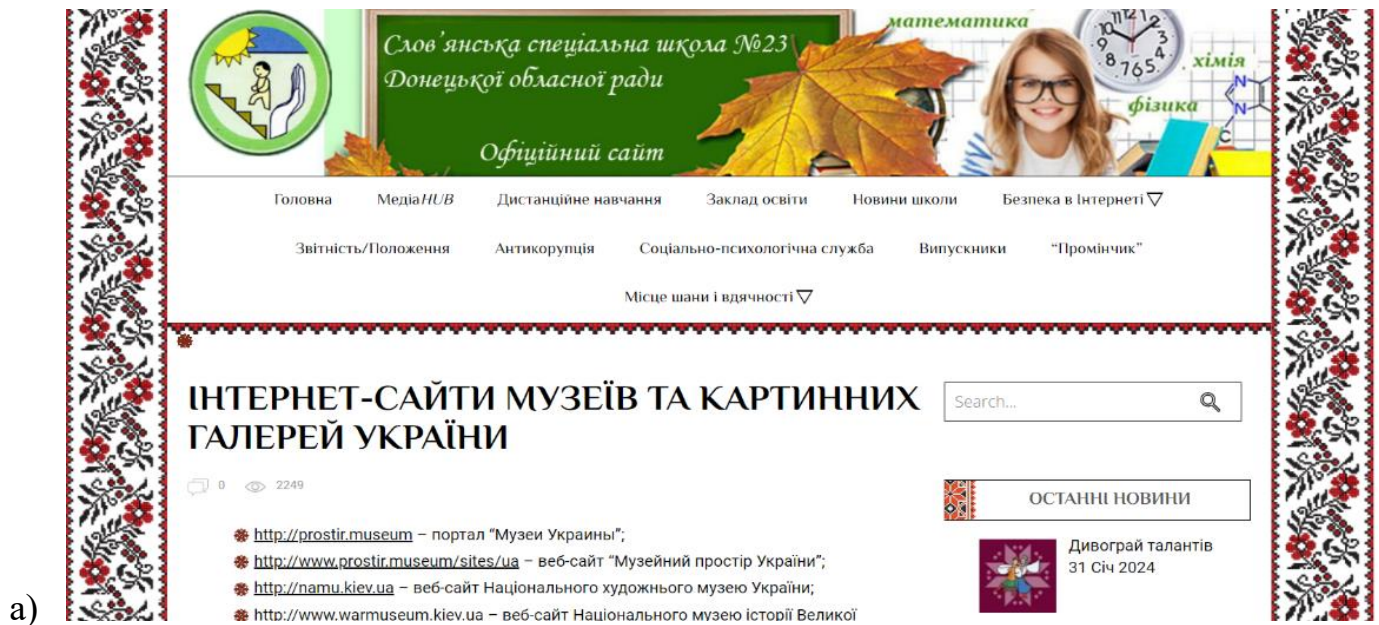

Рис.2. Інтеграція рослинних мотивів української вишивки у web-дизайн: а) Слов'янська спеціальна школа № 23 [50]; б) Цифровий архів "Народні пісні України" [51].

«Рослинний світ, відіграючи важливу роль у світоглядній сфері традиційно-побутової культури українців, широко представлений в українській народній орнаментиці. Ми зустрічаємо рослинні орнаменти і на керамічних виробах, і в петриківських розписах, і в архітектурному декорі» [49]. Рослинні орнаменти в українській культурі не лише відображають природний світ, а й втілюють глибокі символічні значення, пов'язані з життям, відродженням і безперервністю роду. Вони слугують певним мостом між світоглядом та природою, що завжди відіграла значущу роль у житті українського народу.

Рослинні мотиви часто об'єднують з іншими елементами, такими як геометричні фігури, що символізує зв'язок поколінь і циклічність природних процесів. Сьогодні такі мотиви отримують нове життя, використовуючись у графічному дизайні, архітектурних проєктах, web-дизайні та ін, де вони стають частиною національного брендингу. Це підкреслює не лише естетичну, а й культурну цінність цих орнаментів у сучасному контексті, їх здатність передавати важливі культурні сили та зберігати унікальні аспекти національної ідентичності.

Науковець Ломоновських С.В., досліджуючи рослинну символіку в народних орнаментах, писала: «Рослинний світ – дерева, квіти, трави – міцно вкорінений у традиційній свідомості українського народу. Рослинний світ, відіграючи важливу роль у світоглядній сфері традиційно-побутової культури українців, широко представлений в українській народній орнаментиці. Ми зустрічаємо рослинні орнаменти і на керамічних виробах, і в петриківських розписах, і в архітектурному декорі» [52]. Інтеграція рослинних орнаментів у web-дизайн є аспектом, який не лише надає естетичної цінності, а й сприяє створенню унікальної ідентичності web-сайтів. Додавання природних мотивів створює гармонійний і привабливий вигляд інтерфейсів, сприяючи формуванню асоціацій з екологічною свідомістю та природною красою. Це надає глибину онлайн-середовищу, сприяючи не лише візуальній привабливості, а й емоційному зв'язку з користувачами (рис. 3).

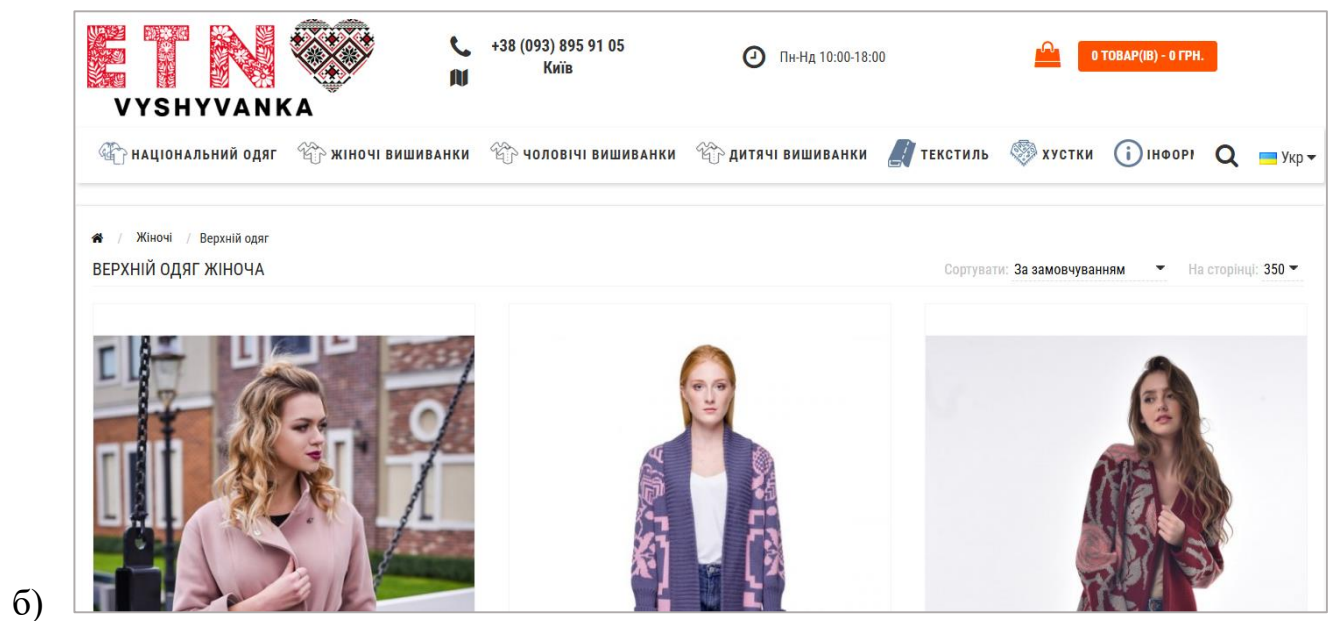
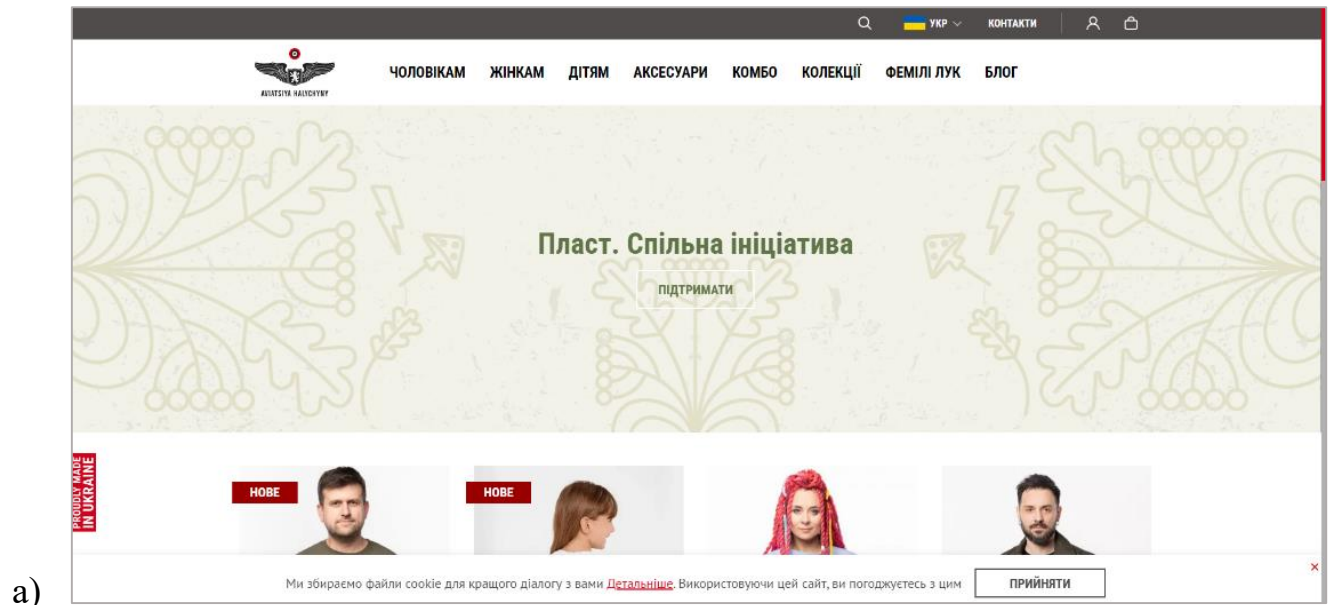

Рис. 3. Український рослинний орнамент як джерело натхнення для сучасної айдентики та web-дизайну: а) Український бренд одягу Авіація Галичини [53]; б) Інтернет магазин «Етно-вишиванка» [54].

Гуцульські орнаменти є важливою складовою культурного надбання України. Вони вирізняються символікою, що має глибоке історичне та етнографічне підґрунтя, а також різноманітністю стилістичних елементів, які знайшли своє застосування як у традиційних ремеслах, так і в сучасному графічному та web-дизайні.

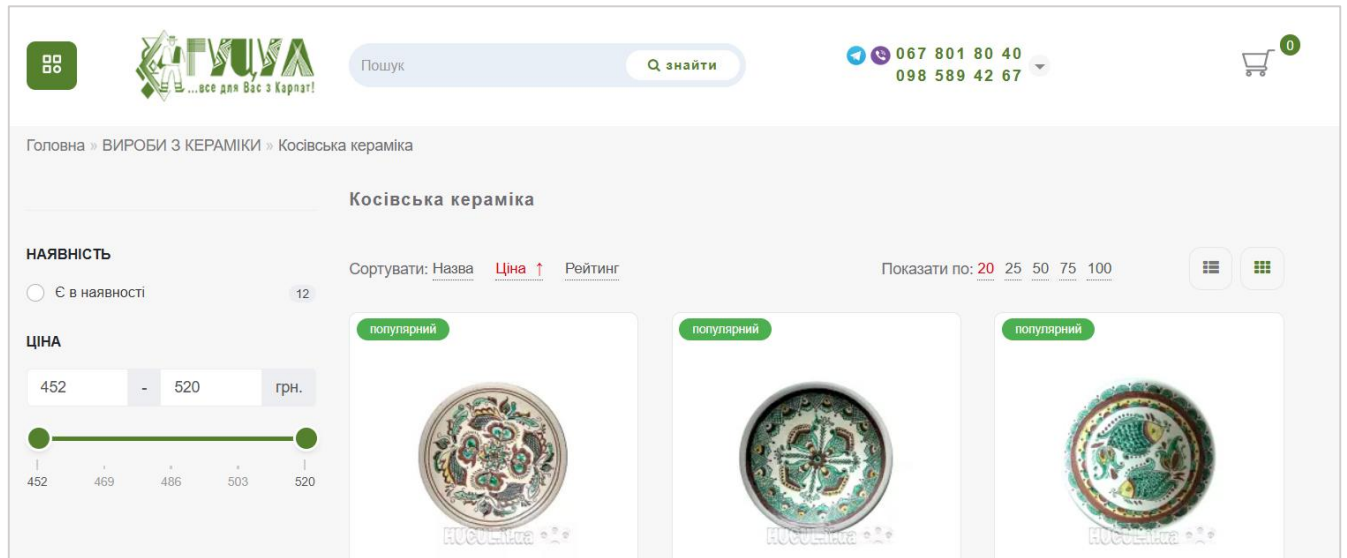
«Гуцульщину справедливо називають самобутнім, колоритним куточком України. Тут до наших днів збереглася автентична народна культура її корінних жителів – етнографічної групи гуцулів» [55]. Гуцульщина відома багатою матеріальною та духовною спадщиною, що виражається в народних ремеслах, музиці, танцях, одязі, обрядовості та світоглядних уявленнях. Гуцульська культура уособлює традиції українських гірських жителів, що є важливою частиною етнічної ідентичності України, відзначаючись своєю колоритністю та відмінністю від інших етнічних груп країни.

Гуцули, зберігаючи свої традиційні ремесла й мистецтво (таких як деревообробка, виготовлення унікальних керамічних виробів, гуцульські розписи, ткацтво та вишивка), залишаються носіями автентичної культури. Така збереженість культурних цінностей робить Гуцульщину унікальною в сучасній Україні, де глобалізаційні процеси значно впливають на локальні етнічні традиції, зокрема у великих містах.

Гуцульський орнамент, особливо в контексті традиційної вишивки сорочок, є виразником багатьох культурної спадщини, тісно пов'язаної з природно-географічними умовами, господарською діяльністю та світоглядом гуцулів. Відмінні риси гуцульських орнаментів — це їхня багатобарвність та символічність, яка відображає природний ландшафт Карпат, де кожен регіон має своє унікальне кольорове забарвлення. Наприклад, вишивка космічних сорочків відрізняється яскравими жовто-помаранчевими узорами, що надає їм виразного, «мажорного» настрою. Шешорські вишивки демонструють більш спокійну червоно-коричневу гаму, а вишивка з Яворова відомо синьо-зеленими відтінками, що наближає її до кольорів навколишнього середовища [56]. Гуцульські орнаменти є невичерпним джерелом натхнення для сучасних дизайнерів, які хочуть поєднати етнічні традиції з вимогами сучасного цифрового середовища (рис. 4).

а)

б)

Рис. 4. Гуцульські мотиви в айдентиці: а) «Чічка» - вироби гуцульських майстрів [57]; б) «Гуцул» - вироби косівської кераміки [58].

«Дизайнери на сьогоднішній день намагаються створити концептуальні та сучасні продукти, що гармонійно поєднують нову візуальну мову з архетипами народної культури. Вони прагнуть застосувати раціональний підхід у вирішенні комунікаційних задач, де концептуалізм реалізується через створення цілісної ідеї, її візуалізацію та відповідність запитам замовника» [59]. Сучасні дизайнери прагнуть зберегти культурну ідентичність, поєднуючи новітню візуальну мову з традиційними народними архетипами. Вони інтегрують культурні елементи в сучасні продукти, роблячи їх унікальними і водночас зручними для глобального ринку. «Це сприяє зміцненню зв'язку з культурною спадщиною країни, підвищенню впізнаваності та привабливості продукції для споживачів. Етнодизайн може включати використання національних орнаментів, традиційних кольорів і місцевих ремесел» [59].

Український вчений О. Щерба вивчав, як українці сприймають візуальну айдентику країни та її використання в рекламі товарів, що виробляються в Україні. [60]. У статті він пише: «В Україні протягом останніх десятиліть у час трансформаційних змін поряд із виробничою сферою почала формуватися власна індустрія рекламно-інформаційних послуг, базована на українському національному символічному ряді» [60]. В результаті проведеного опитування О.Щерба визначив популярні мотиви, які українці пов'язують зі своєю країною. Серед рослин це верба, калина, дуб, соняшник, мак, мальви та чорнобривці. Ці символи допомагають формувати національну ідентичність завдяки використанню їх у брендуванні українських товарів.

Впровадження етнічних елементів, таких як орнаменти, символи й кольорові схеми, дозволяє підкреслити автентичність і створити візуальний зв'язок з культурною спадщиною, що користується як локальною, так і міжнародною аудиторією. Аналіз аналогів у цій сфері виявляє, як такі елементи адаптуються для цифрових платформ, зберігаючи національні риси в глобальному контексті.

Висновки до розділу II

Висвітлено важливість етнічних мотивів у сучасному web-дизайні й айдентиці як засобу культурної комунікації та інструменту ідентифікації брендів. Сучасна айдентика

ґрунтується на інтеграції культурних елементів (орнаментів, кольорових схем, символів), які підкреслюють приналежність до національної спадщини й відповідають новітнім трендам у дизайні. Включення етнічних мотивів стає дедалі популярнішим через здатність створювати унікальні образи, що формують емоційний зв'язок з аудиторією, сприяючи позитивному сприйняттю бренду.

Аналіз аналогів засвідчив, що українські етномотиви (гуцульські орнаменти, вишивка, рослинні елементи) застосовуються не лише для підкреслення автентичності, а й для гнучкого пристосування до вимог цифрового середовища. Це свідчить про здатність традиційних візуальних символів бути сучасним інструментом комунікації, що підтримує культурну тяглість і формує національну ідентичність у глобалізованому середовищі.

Айдентика, як сукупність візуальних і концептуальних елементів, активно включає етнічні мотиви, які стають значущим трендом у сучасному дизайні. Використання етнічних орнаментів у web-дизайні й ідентифікації дозволяє брендам створювати унікальні візуальні образи. Сучасні тенденції розвитку айдентики показують, що етномотиви здатні не лише підвищувати впізнаваність бренду, але й надавати культурного змісту комерційним продуктам, збагачуючи їх. Важливим є те, що етномотиви вдало поєднуються із сучасними елементами дизайну, зберігаючи при цьому традиційну символіку, що, в свою чергу, сприяє естетизації web-простору та робить етнодизайн перспективним напрямом розвитку в дизайні загалом.

РОЗДІЛ ІІІ.

ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ

3.1. Петриківський розпис як продукт української візуальної культури

У 1911 році український дослідник Д. Яворницький, котрий понад два десятиліття займався вивченням культури та побуту населення на землях колишнього Запоріжжя, разом із художницею Є. Евенбах здійснив експедицію в регіон Подніпров'я. Під час цієї подорожі було створено копії різьблених дерев'яних виробів та елементів настінного живопису. [61]. У 1913 році Є. Евенбах брала участь у новій експедиції до Шульгівки та Петриківки, під час якої вона створювала акварельні замальовки настінних розписів. (рис. 5) [62]. О. Стойкевич, у своєму рукописі «Декоративні розписи народних майстрів села Петриківка» (1954) [63], зазначив, що звичай оздоблювати будинки, а також предмети хатнього й господарського вжитку розписами, вже давно поширений в селах Катеринославщини [63].

Антрополог, етнограф, археолог та літературний критик Хв. Вовк досліджував «білу українську хату, як одну із найголовніших і найвиразніших етнографічних ознак українського племені» [64, с. 91]. З огляду на ці матеріали та дослідження, можна стверджувати, що історія петриківського розпису тісно пов'язана з традицією стінопису, особливо у контексті декорування характерної для регіону хати-мазанки. Побілені стіни для селянина були чистим полотном, на якому вони створювали орнаменти. Український народ у своєму побуті старанно зберігав свої традиції. Поступово майстри почали переходити від стінопису до створення «мальовок» на папері, якими потім прикрашали оселю та комини (рис. 6). Мистецтвознавиця, співробітниця науково-дослідної кафедри історії української культури Є. Берченко, досліджуючи «Настінне малювання українських хат та господарських будівель при них», пише: «Ще 1912–13 р. у Петриківці, як і по інших селах, розмальовувано в хаті стіни; але тепер (1926, 27, 28 рр.) розмальовування на самім ґрунті трапляється тільки вряди-годи, десь на долішніх частинах стін, де його мало помітно. А головне малювання дають на папері» [65, с. 11]. Це допомогло зберегти зразки розпису, а також здійснювати подальші дослідження.

Рис. 5. С. Евенбах. Замальовки розписів комину, с. Петриківка. Папір, акварель. 1913[4].

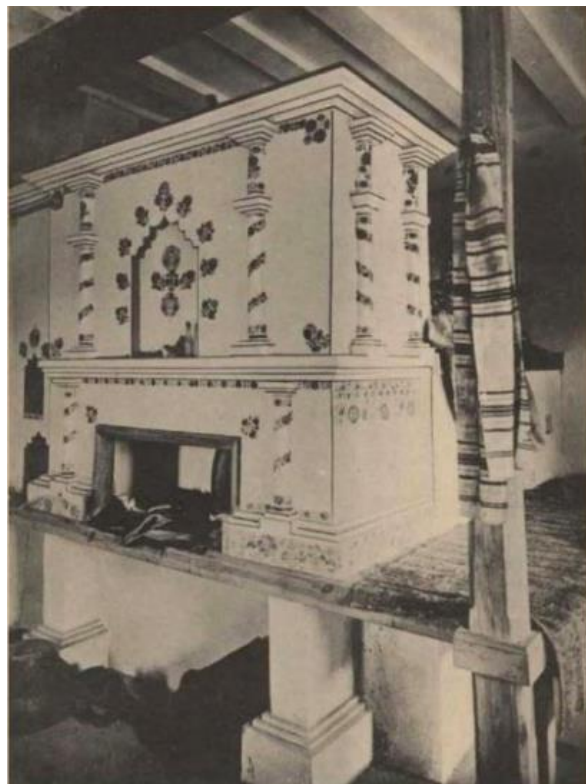

Рис. 6. Комини, орнаментовані малюванням на папері та підведенням. с. Петриківка, Дніпропетровської округи (1924-1928). За книгою Берченко Є. Настінне мальовання (Дніпропетровщина). Х.-К., 1930 [4].

Художник, колекціонер, мистецтвознавець, сільський вчитель О. Статива, який збирав зразки петриківського розпису (його колекція налічувала понад 300 зразків), у 1930-тих роках надіслав до Київського музею 100 зразків розпису. Виставковий комітет зацікавився роботами художниць. До Київської «Школи народного мистецтва» запросили групу майстринь з села Петриківки, до складу якої входили Я. Пилипенко, Н. Білокінь, Т. Пата та П. Павленко, для підготовки першої республіканської виставки, що відбувалася у 1936-1937 роках. Після успіху на виставці майстрині «були нагороджені дипломами та грамотами першого ступеня, а після Декади українського мистецтва їм присвоєно почесне звання майстра народної творчості» [4].

Художниці зробили значний внесок у становлення традиції малювання. Навчання та популяризація творів майстринь сприяли подальшому розвитку розпису, формуванню школи і передачі традицій молодим поколінням. Вони продовжували розширювати й вдосконалювати стиль розпису, впливаючи на становлення його сучасного вигляду і зміцнюючи зв'язок з українською культурною ідентичністю.

Майстриню П. Павленко петриківському розпису навчала мама. Художниця сама створювала фарбу з різних рослин, додаючи яєчний жовток та виготовляла пензлики з кошачої шерсті. В своїх роботах П. Павленко зберігала традиції стінопису, перейшовши на мальовки на папері вона зберегла білий фон, який притаманний петриківському розпису. Майстриня майстерно створювала квіткові (рис. 7 а, г) й килимові композиції, розташовуючи елементи симетрично і дотримуючись ритмічності. Її роботи яскраві, між квітами, листочками, птахами і т.д. вона лишала простір, що не перевантажувало роботи та додавало легкості [66, с. 39]. В килимкових композиціях П. Павленко дотримувалась двох варіацій: квіткові (рис. 7 б) та з двома птахами, яких розміщувала по центру, доповнюючи різними квітами (рис. 7 в). Спочатку її композиції вирізнялись ретельною деталізацією елементів, а згодом спостерігалось спрощення та узагальнення мотивів, що зосереджує увагу на головних образах.

Рис. 7. Роботи П. Павленко [14]: а) «Гвоздики». 1962. Папір, темпера; б) «Килимок» з квітами. Папір, темпера; в) «Килимок» з парою птахів. Папір, темпера; г) «Букет». 1960. Папір, темпера.

Н. Білокінь – одна з видатних майстринь петриківського розпису, яка надавала цьому мистецтву нові форми. У своїх роботах вона, окрім традиційних квіткових мотивів, зображувала людські постаті й пейзажі, що наближало її стиль до живопису. В її творчості панує різноманіття сюжетів, побутові сцени, народні образи (рис.8 а). Художниця надихалася природою і відтворювала побачене в своїх картинах. Під час поїздки до Києва в 1935 році, майстриня вперше побачила павича, що згодом став одним із мотивів її розписів (рис. 8 б), відображаючи її постійний інтерес до навколишнього світу. Мальовки Н. Білокінь динамічні, такий ефект досягався завдяки чергуванню елементів. Кольори використовувала контрастні, що підсилювало цей ефект. Переважно використовувала такі композиції: відтворювала форму віночка, трикутника, по діагоналі та по центру.

Я. Пилипенко створювала мальовки петриківського розпису, якими прикрашали сільські оселі. Її твори були вперше представлені на республіканській виставці у 1936 році, після чого вона отримала звання Заслуженого майстра народної творчості України. Віддана народним традиціям, Пилипенко відтворювала квіткові композиції, зокрема квіткові вазони (рис. 8 в) та букети (рис. 8 г), в яких гармонійно поєднувала контрастні та наближені кольори, передаючи красу природи в народному баченні. Її панно нагадують стінописи, де квітучі вазони органічно розвиваються, відтворюючи атмосферу рідної домівки. Малювала Я. Пилипенко аніловими фарбами, окрім пензлика з кошачої шерсті використовувала гілочку рогози, квачик, а також створювала елементи пальцем.

В. Соловйов та Л. Яценко пишуть про картини майстрині: «Про панно Пилипенко можна без перебільшення сказати, що вони завжди пам'ятають стінопис і нагадують про нього декоративно-монументальним відтворенням природи. Знайомий квітучий куц – вазон зростає так само органічно, як колись на дзеркалі комина. Квітки, кетяги, китиці й плоди на аркушах Пилипенко монументально узагальнені, геральдійно поважні, мов людські постаті на старовинних парсунах. Разом з тим вони привітні, зворушливі, як сама природа Придніпров'я – велична й лагідна» [67, с. 2].

Рис. 8. Роботи Н. Білокінь та Я. Пилипенко [14]: а) Н. Білокінь «Сватання»; б) Н. Білокінь «Павич і гвоздики»; в) Я. Пилипенко «Мальовка» вазон, аніл. ф.; г) Я. Пилипенко «Мальовка» букет, аніл. ф.

Т. Пата одна з фундаторів петриківського розпису. Її роботи були дуже популярними, тому вона часто створювала малюнки на замовлення [68]. Переважно ці малюнки були створені для прикрашання коминів печі. Н. Глухенька про неї пише: «у 14 ходила до багачів квітчати до свят або весілля комини печей. Розмалювала барвистими квітами скрині та віялки, зроблені односельчанами на продаж <...> Розписала стіни старої хати зображеннями військових “із шпорами”» [69, с. 5]. Є. Евенбах дуже вразила творчість Т. Пати, тому вона замовила у майстрині малюнки в ході експедиції до Петриківки [70].

Її роботи відрізняються контрастними кольорами, художниця майстерно промалювала деталі, що додавало живописності образам. Малювала переважно квіти та птахів. Основні композиційні рішення: наближені до кола та овалу (кущі, букети) (рис. 9 а), прямокутна або видовжена (бігунці, килимки, рушники) (рис. 9 б, в, г).

У 1936 році, після проведення республіканської виставки, у Петриківці була відкрита дворічна школа декоративного малювання, де викладала Т. Пата. Очолив школу О. Статива, який вважав, що для збереження мистецтва важливо, аби майстер передавав свої навички багатьом учням, а не зосереджувався лише на одному [71, с. 2]. Т. Пата була вимогливим викладачем, проте завдяки цьому її учні були дуже здібними, перейнявши навички розпису свого вчителя. Її надихала природа та навколишній світ, тому вона разом з учнями часто ходили на пленери, відтворюючи в своїх роботах красу малювничого краю. Школа декоративного малювання відіграла важливу роль у збереженні традицій та підвищенні культурного рівня не тільки майстрів, але й місцевих жителів. Завдяки взаємодії з професійним мистецтвом, традиційна стилістика зазнала змін: вона еволюціонувала від індивідуальних авторських вподобань до формування чіткої художньої школи «з визначеним набором типових елементів, точністю ліній, стрункістю композицій, каліграфічністю виконання мотивів» [4]. Завершивши навчання, випускники школи продовжували розвивати мистецтво розпису, поступово інтегруючи традиційні техніки в сучасне мистецтво. У 1941 році школу декоративного малювання закрили.

Рис. 9. Роботи Т. Пати [14]: а) «Зозуля на калині»; б) «Рушник»; в) «Три пояски»; г) «Килимок».

У 1940-х роках випускників школи запросили працювати на Київському фарфоровому заводі, де вони розписували петриківським розписом порцеляну (рис.10 а, б). Залучення народних майстрів у промисловість було дуже вдалим, адже оздоблена українськими орнаментами порцеляна мала оригінальний вигляд. «Також робота на не звичній до цього округлій формі з новими фарбами стала повштовхом до нових композиційних побудов та колірних вирішень. Так виробилася «київська лінія» петриківського розпису» [14].

«У 1958 році учень Т. Пати, Ф. Панко, об'єднав майстрів петриківського розпису та став засновником цеху підлакового розпису при артілі вишивальниць "Вільна селянка" у Петриківці» [4]. Через відсутність належного приміщення, майстри самостійно будували цех. Обладнання також не було, тому початково виробництво було повільним, а продукція мала низький попит. Згодом Панко в Києві опанував технологію створення виробів із «пресованої тирси» [4], що дозволило покращити якість і технологію підлакового розпису.

Ф. Панко, майстер українського декоративного розпису з Петриківки, відомий своїм внеском у відродження національного мистецтва. Він не тільки перейняв майстерність своєї наставниці Т.Пати, а й розширив межі традиції, інтегрувавши нові теми й елементи в петриківський орнамент (рис. 10 в). Панко створив перші портрети видатних українців, поєднуючи їх з росписом, зокрема П. Калнишевського (рис.10 г), засновника Петриківки. Він також доповнив традиційні квіткові орнаменти новими рослинними й тематичними мотивами, розширюючи можливості народної картинки. З 1946 року був активним учасником виставок.

У 1961 році на основі цеху було засновано фабрику сувенірів «Дружба», де працювало 44 фахівці підлакового розпису. Ф. Панко став головним художником фабрики та спрямував розвиток виробництва та формуючи стиль сувенірної продукції[72].

Рис. 10. «Київська лінія» петриківського розпису [4] та роботи Ф. Панка [14]: а) В. Клименко-Жукова. Ваза. Порцеляна, надглазурний розпис. 1961; б) Г. Павленко-Черніченко. Чайний сервіз «Вечірній». Порцеляна, надглазурний розпис. 1972; в) Ф. Панко «Білий танок»; г) Ф. Панко «Гетьман Петро Калнишевський».

«У 1958 році, за ініціативою Ф. Панка, була заснована дитяча художня школа, де він викладав композицію петриківського розпису протягом 29 років» [14]. З часом попит на сувеніри з петриківським розписом значно зріс, і в середині 1960-х цех поповнився новими майстрами, ставши основою фабрики «Дружба». Почали для виробів застосовувати чорний фон, що підкреслювало яскравість розпису та додатково сприяло популярності продукції серед споживачів [14].

У 1971 році Ф. Панко пішов з посади головного художника на фабриці та створив експериментальну майстерню, де продовжував працювати і навчати молодих митців протягом всього свого життя. Опановуючи техніку підлакового розпису, майстри відновили традиційну кольорову палітру, замінюючи чорний фон на темно-вишневий, світло-жовтий, темно-зелений та інші традиційні кольори. Вироби почали експортувати, організовувались виставки в Україні та за її межами, що сприяло розвитку інфраструктури фабрики й експериментального цеху [4].

Художник В. Соколенко також навчався декоративному мистецтву під керівництвом Т. Пати. Після війни він займався «педагогічною діяльністю, викладаючи в Іванівській школі та в Петриківській дитячій художній школі, де вів студію» [4]. У 1971–1992 роках він обіймав посаду головного художника на фабриці «Дружба» [4]. Соколенко майстерно поєднував традиції з індивідуальним стилем, відходячи від щільного заповнення площини та вводячи нові елементи, які додавали його роботам особливий динамізм (рис.11). Відомий як майстер петриківського плаката, він прагнув зберегти традиційну колірну гаму розпису, використовуючи контрастні поєднання. Спочатку його роботи нагадували ілюстрації, але поступово він перейшов до більш декоративного вираження, збагачуючи композиції вивченими прийомами петриківських майстрів. Соколенко також експериментував із композицією, намагаючись адаптувати традиційні мотиви для сучасних потреб декоративного мистецтва. Його підхід до розпису поєднував стилізацію з живописним підходом, завдяки чому створювався ефект багат шаровості і глибини.

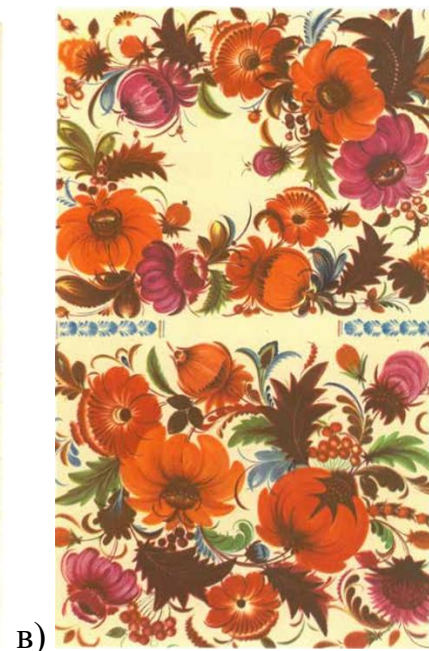

Рис. 11. Роботи В. Соколенка [14]: а) «Бігунець» 1957; б) «Доброго ранку, Земле моя!»; в) Ескіз суперобкладинки.

Учні Ф. Панка та В. Соколенка продовжували традиції петриківського розпису, водночас експериментуючи з новими формами й кольорами. Важливим завданням було збереження національної спадщини через інноваційний підхід до орнаментів, збагачення їх новими сюжетами та адаптація до сучасних вимог. Під керівництвом Панка ці художники не лише вдосконалювали свої навички, але й розвивали індивідуальний стиль, виводячи петриківський розпис на новий художній рівень. Їхні роботи втілювали високий рівень майстерності та глибоке розуміння традицій, що дозволило зберегти унікальність цього мистецтва в сучасних умовах і сприяло його популяризації на міжнародній арені.

У 1991 році був заснований Центр народного мистецтва «Петриківка», через зростання зацікавленості до народного мистецтва та попит на продукцію. Цей заклад уже понад тридцять років слугує містком між «традиційною» та «сучасною» петриківкою, зберігаючи культурні традиції і водночас відкриваючи нові перспективи для розвитку квіткових орнаментів і подачі петриківського розпису. Новочасні майстри більше не розглядають декоративно-ужиткові вироби як просто етнографічні матеріали; для них ці твори стали справжніми витворами мистецтва.

15 грудня 2013 року петриківський розпис був включений до Репрезентативного списку нематеріальної культурної спадщини людства на восьмій сесії комітету ЮНЕСКО [14]. Від хатнього селянського малярства до міжнародного визнання, петриківський декоративний розпис пройшов значний шлях [14]. Сьогодні його активно використовують у дизайні різноманітних об'єктів і напрямків. В наш час розвиток петриківського розпису формулюється експериментами з формами і кольоровими рішеннями, які вдихають нове життя в традиційні мотиви. Майстри поєднують класичні елементи з сучасними техніками, що дозволяє створювати унікальні роботи, які відображають дух часу. Це сприяє популяризації мистецтва в Україні та за кордоном, де петриківський розпис набуває нових шанувальників.

Петриківський розпис один з найвизначніших видів українського декоративного мистецтва, яке здобуло міжнародне визнання та стало одним із символів національної

ідентичності України. Завдяки своїм унікальним візуальним якостям, таким, як, яскраві кольори, органічні композиційні рішення та різноманітність орнаментальних мотивів, петриківський розпис знаходить застосування у виробах етнодизайну. Це дозволяє популяризувати українське мистецтво на сучасному ринку.

Петриківський розпис почав використовуватися не лише на традиційних виробах, таких як дерев'яні тарілки та меблі, а й у сьогочасному промисловому дизайні. Майстри, окрім традиційних виробів адаптують петриківку до сучасної продукції, розширюючи межі використання цього розпису. Так, наприклад, майстрині В. Панко та Г. Назаренко розписали автомобілі (рис.12 а, б), перетворивши їх на справжні витвори мистецтва, які створюють яскравий акцент у міському середовищі. Технічно розпис на авто вимагає особливих фарб і покриттів, що забезпечують тривалу стійкість до погодних умов і механічних пошкоджень.

Посуд із петриківським розписом є популярною категорією виробів, що зберігають автентичні риси мистецтва (рис.12 в). Він створюється з використанням традиційної техніки – ручного розпису пензлем (синтетичним або білячим та з котячого хутра), пальцем, піпеткою, використовуючи спеціальні фарби для скла та кераміки. Щоб фарба краще трималася на поверхні – готовий виріб запікають в духовці відповідно до зазначених на упаковці фарб виробником часу та температурі. Це дозволяє досягати насичених кольорів та чіткості ліній.

Петриківський розпис на посуді зі скла та кераміки є важливим напрямком розвитку цього українського мистецтва, яке вийшло за межі настінного і паперового декору. Відтворення розпису на посуді зі скла та кераміки дозволяє інтегрувати народні мотиви в сучасний побут, поєднуючи естетику та практичність. Використання традиційних елементів – квітів, листя, візерунків – надає виробам унікального національного колориту, а сама техніка розпису на посуді вимагає майстерності, зокрема через специфіку матеріалів. Завдяки високій художній цінності такі вироби часто беруть участь у виставках та фестивалях народного мистецтва, де представляють Україну на міжнародному рівні.

Рис.12 Петриківський розпис на сучасних носіях: а) В. Панко. Розпис автомобіля. 2014 [4]; б) Г. Назаренко. Авто «Вінок України» 2023р [73]; в) М. Масловська. Розпис сервізу. 2023р.

Використання петриківського розпису в інтер'єрах є вдалим прикладом, що продовжує етнічну традицію стінопису. «Народний розпис не може бути трансформований навмання, дизайнери повинні мати наукове підґрунтя для створення своїх проєктів. Формування основних правил для зміни композиційних ознак народного розпису в цілому, а також для кожного окремого виду, <...> стане важливою дослідницькою роботою, що принесе користь дизайнерам для створення автентичних проєктів» [74]. Розписи приміщень зберігають традиційну техніку та кольорову гаму, але пристосовані для сучасного споживача. Цей напрямок сприяє збереженню та відродженню українських традицій у побуті, інтегруючи їх у повсякденне життя. «Приклади розпису інтер'єрів житлових будинків є поодинокими через високу вартість рукотворного стінопису, натомість в оформленні громадських споруд ця тенденція є більш помітною. Особливо це стосується тематичних закладів громадського харчування» [75]. Художниця В. Тимошенко у 2015 оформила інтер'єр ресторану «Le pont vers KYIV». Розписана барна стійка (рис. 13 а) виглядає сучасно та чудово вписується в простір.

Сучасний текстильний дизайн активно використовує петриківські мотиви на сумках, шарфах, хустках та іншому одязі. Цей напрямок виявився надзвичайно популярним, оскільки дозволяє поєднувати традиційне мистецтво із сучасними трендами моди. Так, художники адаптують розпис для текстилю, обираючи матеріали та техніки, що забезпечують стійкість фарб і привабливий вигляд виробів. Малюнок наносять спеціальною фарбою для тканини, яку в кінці фіксують праскою. Такі речі виглядають оригінально та унікально, адже, зазвичай художники не створюють точного повтору. Також майстри створюють малюнок на папері, потім сканують або фотографують, завдяки графічним редакторам корегують зображення і друкують на тканині. Такий спосіб допомагає майстрам створювати великі тиражи своїх авторських виробів (рис. 13, б). Застосування петриківського розпису у текстильному дизайні є потужним засобом самовираження, що демонструє національну гордість та естетичну цінність українського мистецтва у повсякденному житті.

а)

б)

Рис.13 Інтеграція петриківського орнаменту в інтер'єр та текстиль: а) В. Тимошенко. Оформлення інтер'єру ресторану «Le pont vers KYIV». 2015 [75]; б) М. Щербина. Хустка. 2023р.

Петриківський розпис також активно застосовують в поліграфічній продукції, надаючи їй яскравого і впізнаваного національного стилю. Включення цих унікальних орнаментів у поліграфічні вироби не тільки підвищує їхню естетичну привабливість, але й виконує важливу культурну функцію, популяризуючи українську художню спадщину. «Нині використання етномотивів у засобах рекламного інформування можливе й необхідне для ідентифікації Української держави у світовому соціокультурному просторі, для підвищення національної самосвідомості та самоідентифікації» [76]. Завдяки універсальності петриківського орнаменту, поліграфічна продукція з ним знаходить широку аудиторію та підтримує інтерес до українського декоративного мистецтва в сучасному світі.

Завдяки своїй декоративній привабливості, петриківські мотиви широко застосовуються у листівках (рис.14 а), запрошеннях на весілля, ювілеї та інші свята. Яскраві квіткові орнаменти, що символізують родючість і красу природи, ідеально підходять для таких випадків, створюючи теплу та щиру атмосферу.

Петриківський розпис зостосовують в оформленні обкладинок блокнотів, зошитів і календарів (рис. 14 б). Завдяки яскравій і вишуканій графіці, ці вироби не тільки практичні, але й стають своєрідними витворами мистецтва. Обкладинки з традиційними українськими мотивами додають індивідуальності та підкреслюють патріотизм.

Елементи петриківського розпису часто використовуються в дизайні упаковки продуктів — від шоколадних коробок і чаїв до алкогольних напоїв. Такий підхід не лише виділяє продукцію серед аналогів, але й підкреслює її національний характер, що робить її привабливою для туристів і цінителів автентичного українського стилю.

Петриківський розпис використовується для оформлення афіш, брошур і флаєрів. Завдяки своїм яскравим кольорам та символічним мотивам, він легко привертає увагу та додає аутентичності будь-яким подіям чи кампаніям, пов'язаним з українською культурою.

Рис.14 Петриківський розпис в поліграфічній продукції: а) Н. Святелик. Патріотичні листівки [77]; б) М. Масловська. Календар «Єдина Україна». 2024р

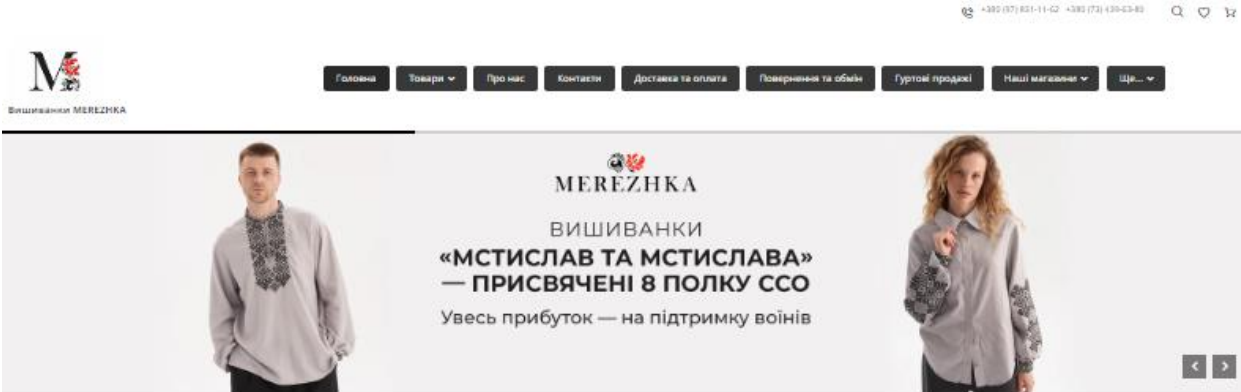
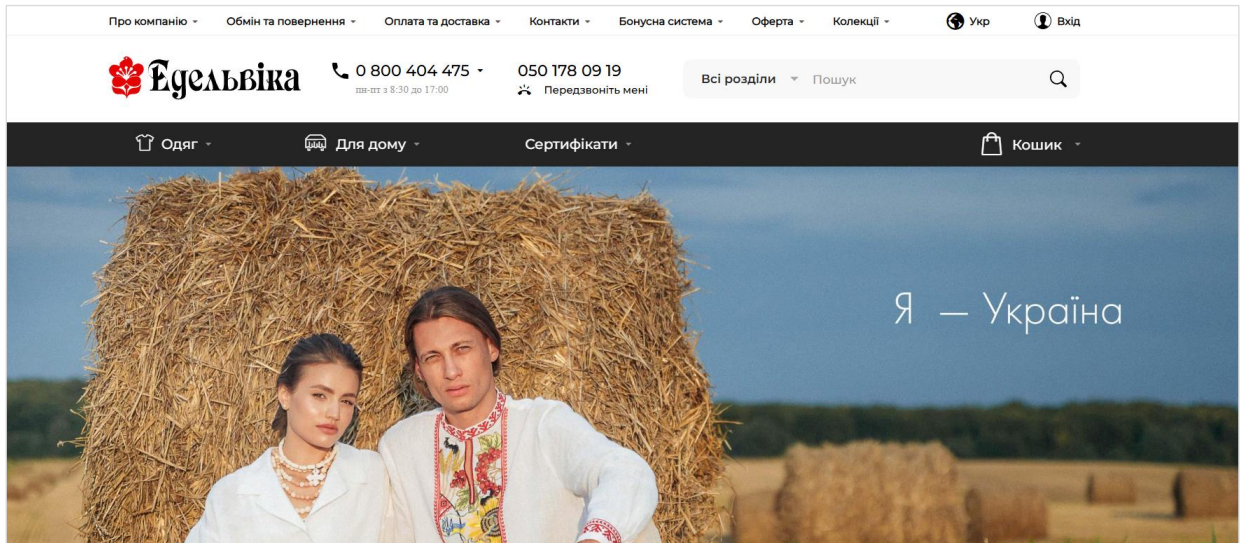
3.2. Аналіз аналогів виробів етнодизайну, які використовують петриківський розпис

«З ходом подій в Україні, все більше і більше сучасних митців, графічних дизайнерів, звертаються в своїй творчості до витоків національної культури країни. Так спостерігається докорінна зміна української ідентичності» [34]. Петриківський розпис в логотипах став популярним методом поєднання національної ідентичності, символічного значення і яскравої естетики бренду. Логотипами з петриківським розписом бренди часто прикрашають свій сайт.

Інтернет магазин тканин «Едельвіка» використовує в своєму логотипі квітку «кучерявку», яка запозичена з мотивів петриківського розпису (рис. 15 а). Елемент розпису гармонійно доповнює назва бренду «Едельвіка», написана важким, контрастним, статичним, декоративним шрифтом з засічками. Вдало обрана кольорова палітра — червоний та чорний кольори відповідають кольорам української вишивки, та поєднується з асортиментом та загальною концепцією магазину.

Для створення автентичних графічних елементів важливо зробити детальний аналіз традиційного орнаменту, зокрема вивчити специфіку петриківського розпису та, за можливості, проконсультуватися з досвідченими майстрами. Розглянемо на прикладі українського бренду вишиванок «MEREZHKA» (рис. 15 б). Вони також в логотипі поєднали червоний та чорний, тому що магазин продає сучасний український одяг з вишивкою. В логотипі поєднано розпис, а саме динамічна стилізована композиція з елементом «цибулька», та літерою «М». Варто звернути увагу на елементи розпису — вони, хоч і схожі на петриківський розпис, але є нехарактерними для нього і наслідують розпис іншої країни. Це може свідчити про те, що автор логотипу недостатньо детально дослідив особливості традиційного петриківського розпису або ж не врахував його стилістичні принципи, що важливі для збереження автентичності. Використання елементів, не властивих петриківському орнаменту, може призвести до змішування стилів, яке розмиває культурну ідентичність роботи.

а)

б)

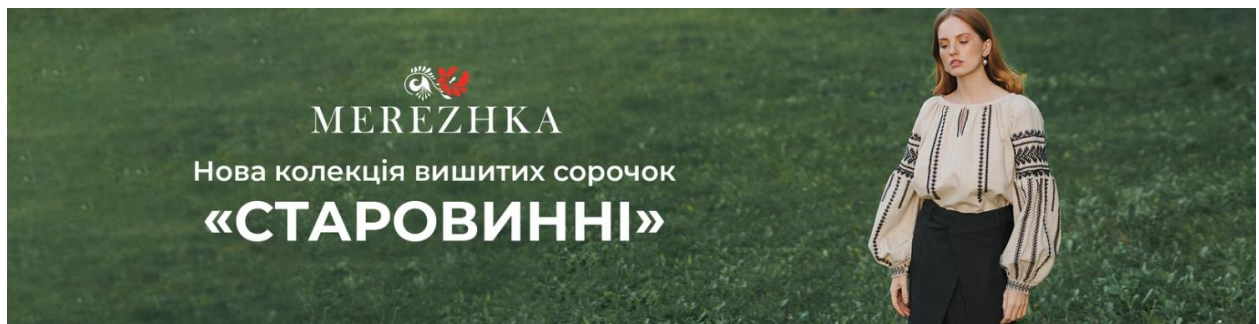

Рис.15 Приклади використання розпису в логотипах: а) Інтернет магазин тканин Едельвіка [78]; б) Бренд вишиванок «MEREZHKA» [79].

Зараз петриківський розпис активно використовується у цифровому дизайні, включаючи web-дизайн, поліграфічну продукцію та анімацію (диджитал-інсталяція Петриківського розпису [80]). Віртуальні адаптації петриківки відображають її унікальні орнаменти, що прикрашають сторінки web-сайтів, банери та соціальні мережі.

Web-сайти з мотивами петриківського розпису відображають дух української культури, роблячи акцент на традиціях та символах. Це стає особливо важливим для українських брендів, що прагнуть виділитися на міжнародному ринку завдяки своєму культурному корінню. Використання петриківського розпису в логотипах — це спосіб створення емоційно насиченого і культурно значущого бренду, який вирізняється на фоні конкурентів і водночас підтримує українську традицію в сучасному дизайні.

Багато українських компаній, а також брендів, які працюють на міжнародному ринку, обирають петриківський розпис для логотипів, щоб підкреслити свої культурні корені. Логотипи з петриківським розписом часто поєднують з сучасними візуальними прийомами, створюючи тим самим оригінальний і сучасний вигляд.

У петриківському розписі традиційно використовуються мотиви флори та фауни, такі як квіти, листя, ягоди птахи, тощо, які символізують родючість, щастя, гармонію. Використання таких елементів у логотипі може підсилити емоційне сприйняття бренду та викликати у споживачів теплі асоціації. Це чудовий вибір для компаній, які хочуть виділитися на ринку, привертаючи увагу саме до естетики та виразності бренду.

Завдяки своїй автентичності та популярності, петриківський розпис став важливим елементом просування української культури на міжнародній арені. З одного боку, вироби з цим розписом є своєрідним символом національного мистецтва, а з іншого — зручним комерційним продуктом, який затребуваний на ринку. Наприклад, петриківські орнаменти часто використовуються у фірмовому стилі компаній та при оформленні рекламних матеріалів, привертаючи увагу своїми яскравими барвами та оригінальною технікою.

«Дизайн сайту, виконаний в українському етно стилі з використанням мотивів петриківського розпису, має органічний та естетичний вигляд» [14]. «Сьогодні

петриківський розпис найбільш активно інтегрується у мистецтво графічного дизайну, що було характерно ще у ХХ столітті. Різного роду поліграфічну продукцію, оздоблену «петриківкою» випускали з кінця 1930-х років майстри з Петриківки: оформлювали плакати, вітальні листівки та запрошення, книжкові ілюстрації, упаковки тощо, іноді не позбавлені кон'юнктури» [4].

Роспис відтворюють за допомогою графічних редакторів Adobe Photoshop, Adobe Illustrator та ін., або малюють на папері та оцифровують. Така гнучкість дозволяє створювати логотипи для різних цілей — від сувенірної продукції, брендів одягу, до корпоративних матеріалів та упаковки.

Web-сайт проєкту «Автентична Україна» у своєму дизайні поєднує два стилі інтеграції петриківського розпису — відтворений за допомогою графічних редакторів (рис. 16 а) та застосовані фото робіт майстрів (рис. 16 б). Концепція сайту полягає у популяризації української культури через висвітлення її унікальних аспектів. Проєкт охоплює різні форми мистецтва та показує багатогранність національної культурної спадщини і її історичні об'єкти, підкреслюючи самобутність українських традицій і досягнень. На першій сторінці сайту розміщено виконану в графічних редакторах з наслідуванням робіт народних майстрів петриківського розпису сюжетну картинку. В центрі сюжету хлопчик та жінка, яка виконує розпис хати, що є традицією с. Петриківка на Дніпропетровщині. Цей мотив є посиланням на походження розпису — стінопис. Композиція орнаменту, форма квіток мальви, листя та стебла є типовими для петриківського розпису та добре впізнаються. Використання яскравих кольорів є вдалим рішенням для зображення, воно одразу привертає увагу та вписується в загальну концепцію сайту. На іншій сторінці сайту використано фотографію, на якій зображено традиційний розписаний дерев'яний посуд, який є типовою формою для петриківського розпису. Поверх фото наклали напівпрозорий темний градієнт, який не перебиває зображення та виконує функцію підложки під текст.

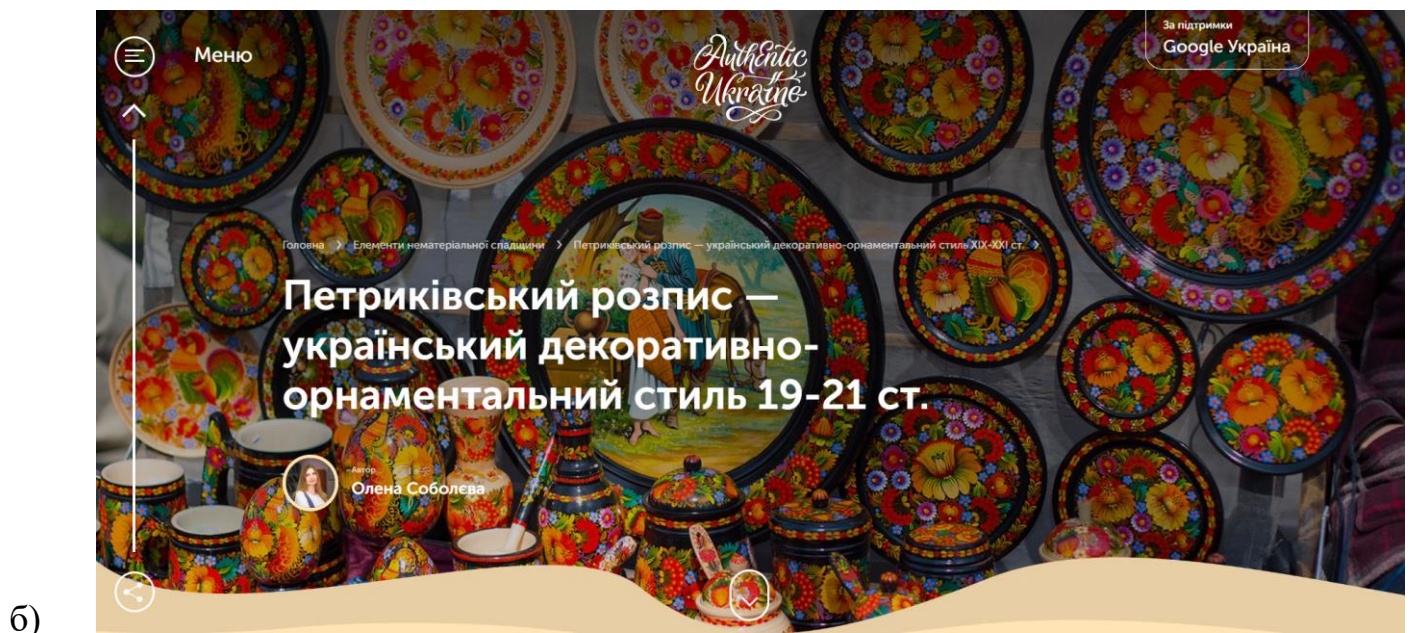

Рис.16 Web-сайт проєкту «Автентична Україна» [81] з двома видами інтеграції петриківського розпису: а) Відтворений за допомогою графічних редакторів розпис; б) застосовані фото робіт майстрів.

Відтворення петриківського розпису у графічних редакторах дозволяє адаптувати орнамент до вимог сучасного web-дизайну, досягаючи високої гнучкості та узгодженості з іншими елементами сайту. Дизайнер може оптимізувати кольори, форму та розмір графічних елементів, зробити їх менш детальними чи більш стилізованими, що відповідає мінімалістичним або сучасним інтерфейсам. Такий підхід полегшує застосування розпису в анімаціях, інтерактивних елементах і дозволяє використовувати мотиви як фонові зображення, іконки, декорації до текстів.

Графічні редактори можуть створювати більш чіткі, насичені та стильні векторні елементи, які легко масштабуються, що є перевагою для адаптивного web-дизайну. Створений у графічних редакторах петриківський розпис, зберігає чіткість у різних розмірах та оптимізований для швидшого завантаження. Він підходить для інтерактивних сайтів, де графічні елементи активно змінюються під час навігації.

У дизайні web-сайту проєкту «UAMAZE» успішно використано елементи традиційного петриківського розпису, що відтворені за допомогою графічних редакторів (рис. 17 а). Композиція включає характерний елемент — «цибульку», а також дрібні деталі, такі як «петушіння», травинки і стебла, що точно передають стиль майстрів петриківського розпису та показує уважне вивчення дизайнером специфіки стилю. Яскрава, різнобарвна палітра гармонійно інтегрується у web-простір, відображаючи концепцію проєкту. Хоча відсутній класичний перехідний мазок, ця стилізація вдало передає традиційний настрій, зберігаючи автентичність і привабливість розпису.

Також в дизайні сайту присутні фото з розписом (рис. 17 б), які показують діяльність проєкту. Фото з роботами майстрів, процесів створення картини, з майстер-класів, де учні демонструють результати своєї роботи, заохочують нових людей доєднуватись до цього виду мистецтва шляхом участі у майстер-класах або придбанням сувенірної продукції. Вони наглядно демонструють красу петриківського розпису та вдало доповнюють сайт, надаючи йому автентичності та підкреслюючи зв'язок із культурною спадщиною.

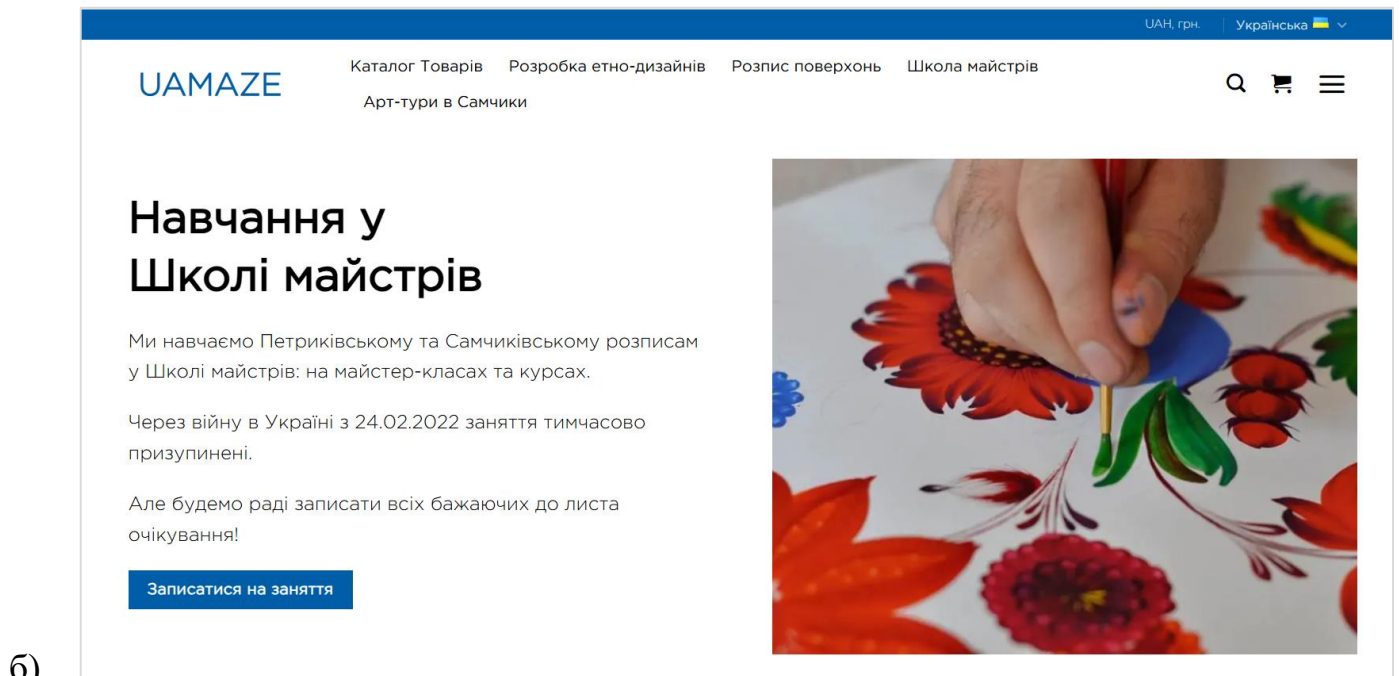

Рис. 17 Web-сайт проєкту «UAMAZE» [82]: а) елементи традиційного петриківського розпису, що відтворені за допомогою графічних редакторів; б) фото з розписом, які показують діяльність проєкту.

У web-дизайні використання фотографій робіт майстрів петриківського розпису надають автентичності, оскільки зберігають оригінальні деталі, відчуття текстури та колірні переходи, характерні для традиційного петриківського розпису. Це підходить для сайтів, що популяризують народне мистецтво або працюють з національною культурною спадщиною, де важлива історична точність і демонстрація справжніх робіт майстрів. Фотографії реальних робіт відображають фактуру і багат шаровість кольорів, що дозволяє користувачеві відчувати глибину композиції та живописну природу розпису. Проте вони мають більшу вагу файлів, що може сповільнити завантаження сторінки. Петриківський орнамент можна адаптувати до сучасних вимог, роблячи його мінімалістичним або деталізованим, залежно від стилю бренду.

Web-сайт «Petrykivka» містить у своєму дизайні гарної якості фотографії петриківського розпису (рис. 18 а). Це приклад вдалого мінімалістичного дизайну, який акцентує увагу на розписі та інформації, яку містить сайт. Завдяки вдалій обробці фото воно гармонійно поєднується з web-простором, доповнюючи його автентичними мотивами. Всі деталі та текстура петриківського розпису збережені. Дизайн доповнює тонкий, низького контрасту шрифт з засічками.

Ще одним прикладом застосування фото розпису у web-дизайні є сайт «ArtHUB» (рис. 18 б). Дизайнери цікавим методом інтегрували розпис у web-простір — накладанням одного фото на інше, коригуючи їх прозорість. Для фону використано мінімалістичне яскраве, сучасне фото в патріотичному жовто-блакитному кольорі, як посилання на країну, звідки походить розпис — Україну. Зверху наклали напівпрозоре фото розпису, яке попередньо почистили від фону. Таке поєднання має сучасний вигляд та надає дизайну багат шаровості та динамічності. Застосування такої техніки поєднання фотографій створює унікальну композицію, де петриківський розпис інтегрується з сучасними елементами і стає частиною візуального контексту платформи. Цей підхід не тільки підкреслює автентичність та зв'язок із українською культурою, але й робить розпис більш доступним для сприйняття у цифровому середовищі, залучаючи нових користувачів до вивчення та підтримки національного мистецтва.

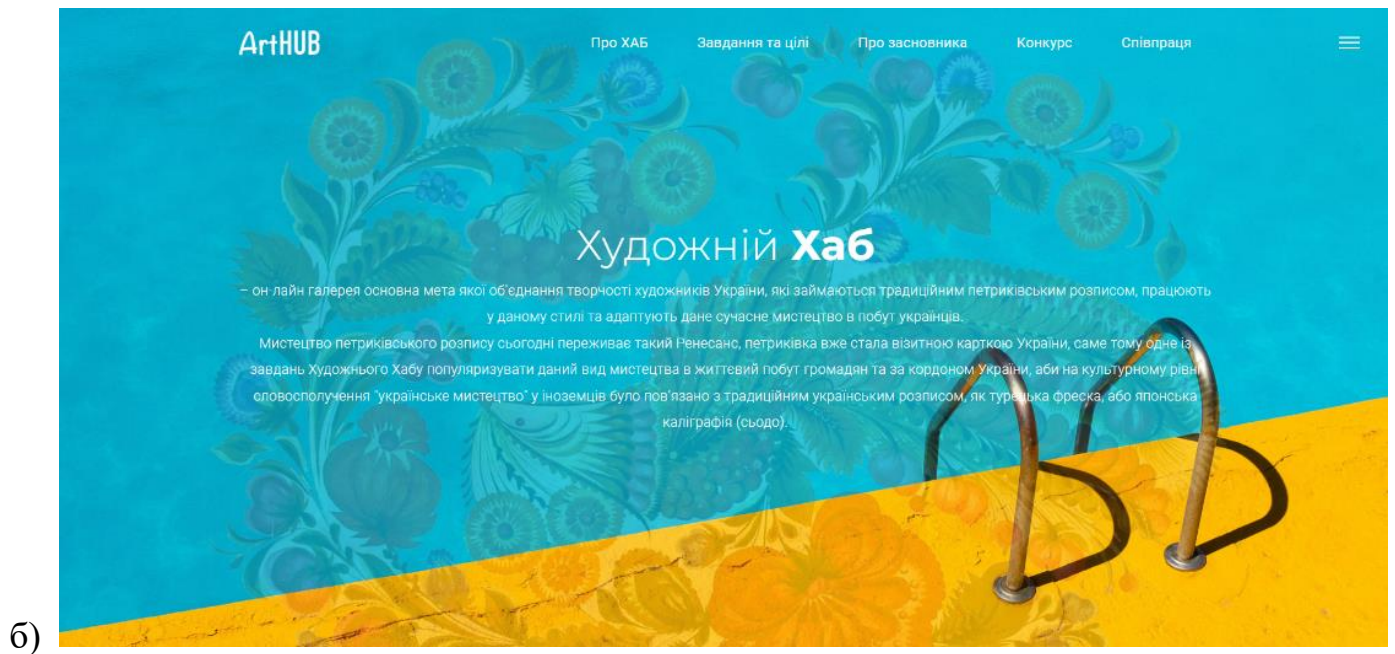
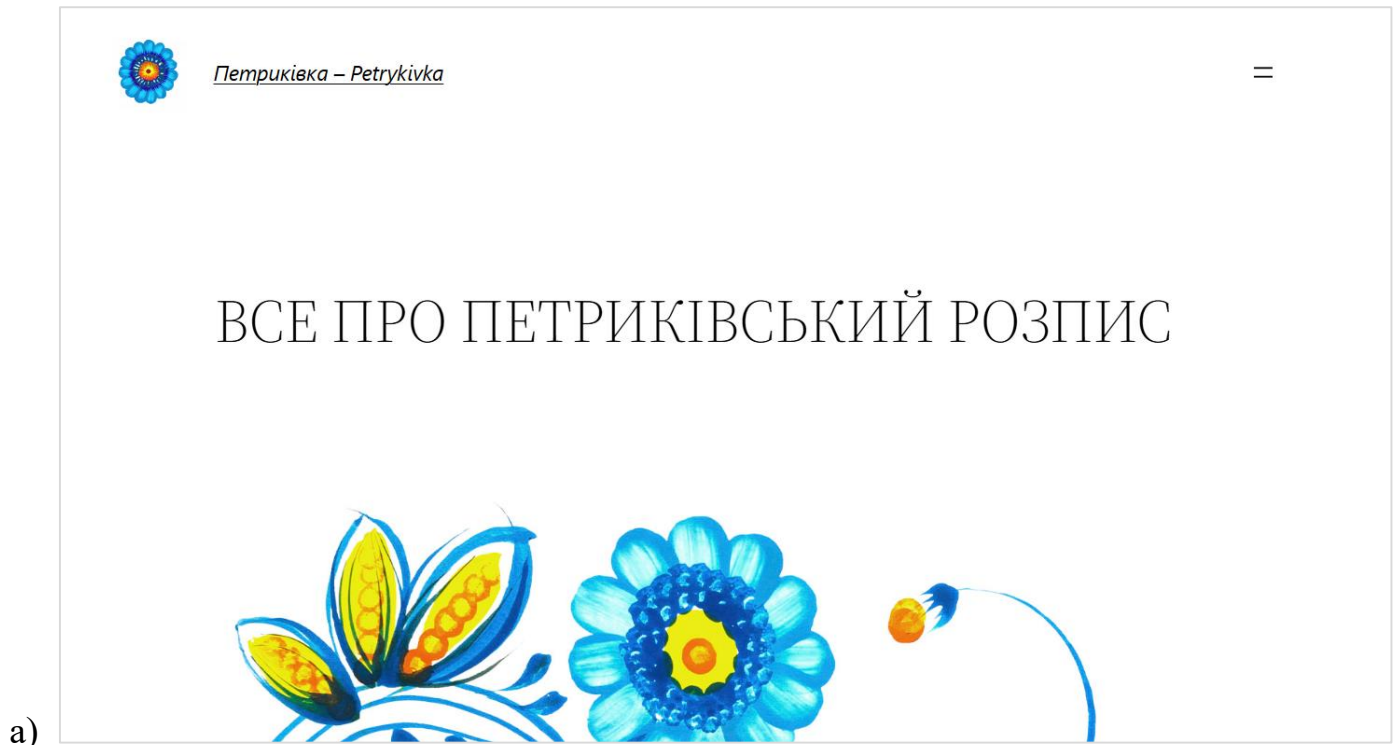

Рис. 18. Інтеграція фото робіт майстрів петриківського розпису у сучасний web-дизайн: а) Web-сайт Petrykivka [83]; б) Художній хаб [84].

У візуальному оформленні web-сторінок арт-студії «Ліхтарик» (рис.19 а) та бази відпочинку «Лісотель» (рис.19 б) присутні фотографії майстер-класів з петриківського розпису. В обох випадках використали фото, на яких крупним планом показано розписаний дерев'яний виріб. Розпис виконано в яскравих кольорах, характерних для петриківки, що створює сильний візуальний вплив і допомагає відвідувачам запам'ятати стиль. Щоб текст поверх фото було краще видно дизайнери використали напівпрозорі темні підложки. В арт-студії «Ліхтарик» це прямокутна підложка, яка розташована зверху, та містить кнопки навігації. На сайті бази відпочинку «Лісотель» підложка виконана за допомогою градієнта, який зверху більш затемнений і також містить кнопки навігації. Другий приклад виглядає більш сучасно та стримано. Посмішка жінки, яка тримає готовий виріб свідчить про позитивні емоції, отримані в процесі майстер-класу та мотивує людей долучитися та отримати такі ж враження. В арт-студії «Ліхтарик» фото демонструє, як саме створюються елементи петриківського розпису. Це надає аудиторії уявлення про складність процесу, залучаючи до мистецтва нових людей. Зображення розпису, створеного під час навчання, містить етапи роботи, що надає користувачам розуміння технології створення орнаментів. Інтеграція фото виконує роль натхнення, мотивуючи відвідувачів сайтів приєднатися до занять або купити роботи майстрів. Сайти додатково містять посилання на сторінки з реєстрацією на майстер-класи, що сприяє залученню до безпосередньої участі в культурних заходах.

Фотографії майстер-класів додають сайтам автентичності та створюють візуальне посилання на культуру. Використання таких фото підкреслює національну ідентичність дизайну та допомагає впізнавати петриківський стиль. Вони показують професіоналізм і глибину навичок майстрів. Це спонукає користувачів до глибшого знайомства з культурою, а також підтримує інтерес до творчої майстерності та ремесла.

Фото з майстер-класів з петриківського розпису у web-дизайні є не тільки елементом естетичного оформлення, а й важливим комунікативним інструментом. Такий метод підвищує інтерес аудиторії до національного мистецтва та сприяє формуванню позитивного іміджу України на світовій культурній арені.

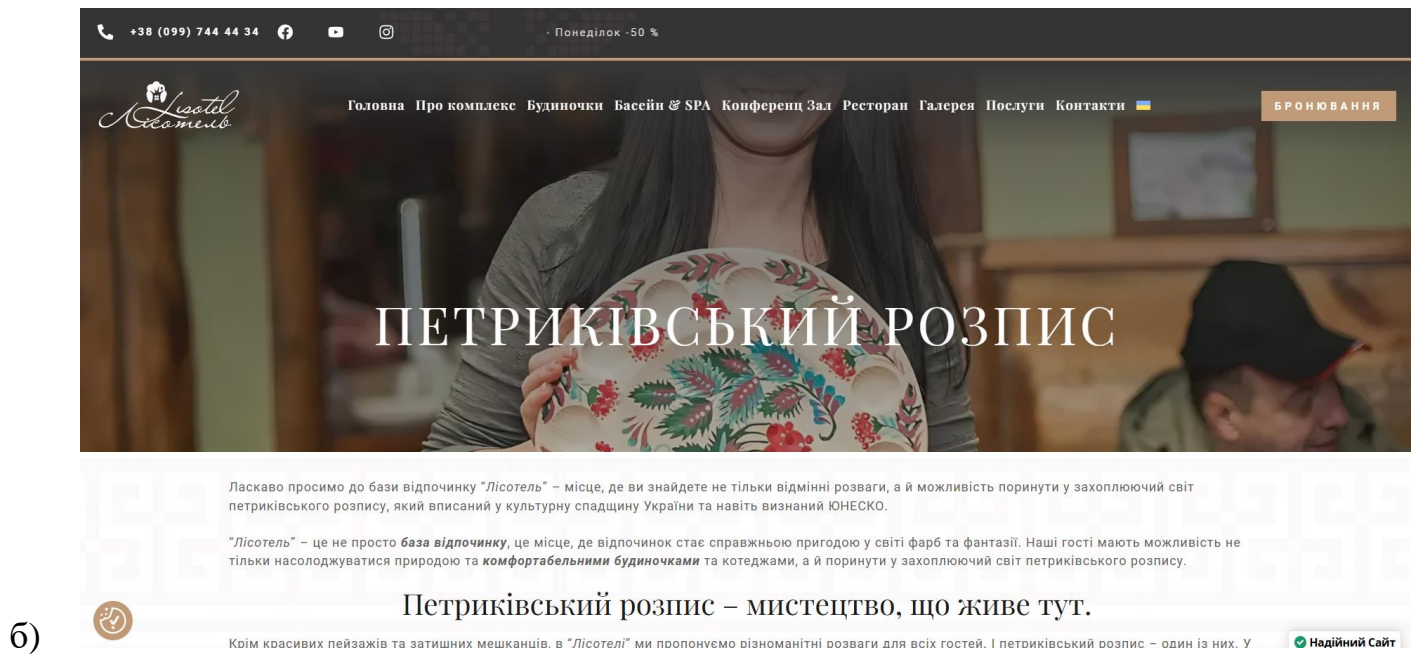
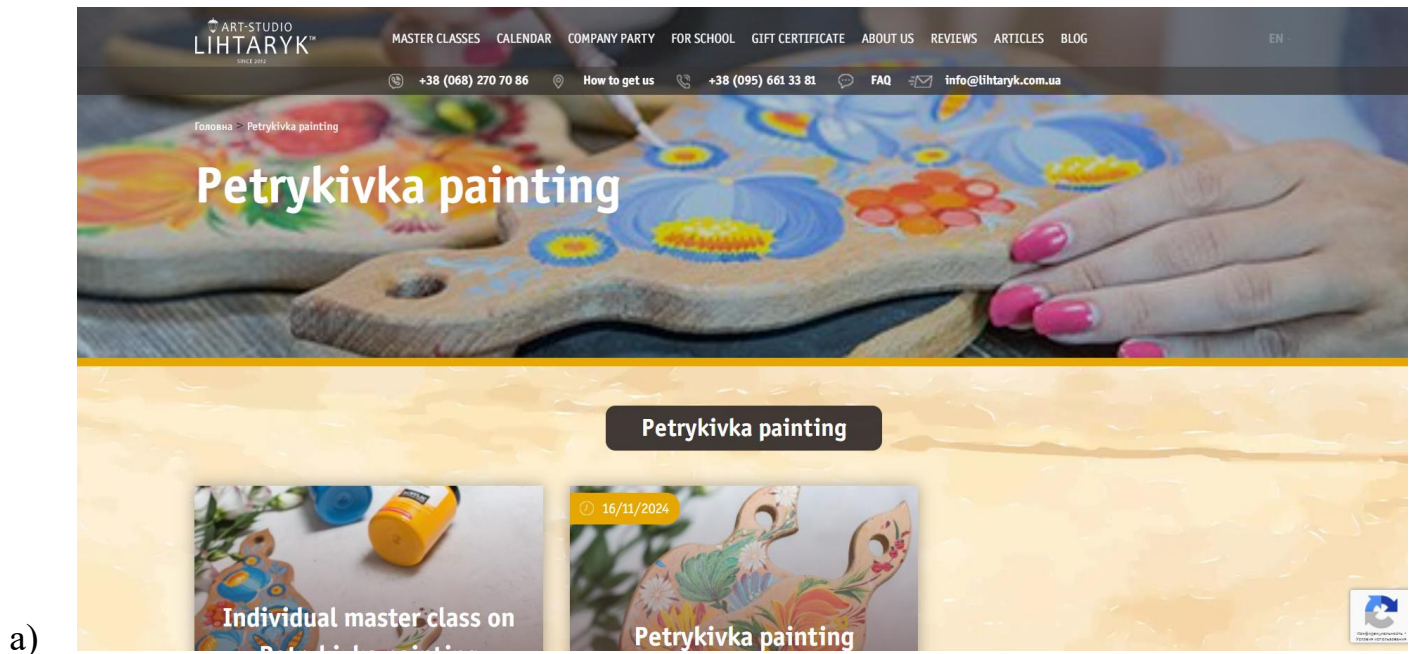

Рис. 19 Використання фото з розписаними під час майстер-класів виробами: а) Арт-студія «Ліхтарик» [85]; б) База відпочинку «Лісотель» [86].

Висновки до розділу III

Досліджено роль петриківського розпису як важливого елемента сучасного дизайну. Цей вид декоративного мистецтва відображає глибокі традиції українського народу, передаючи через кольорові композиції елементи фольклору, символіку та народне світосприйняття. Петриківський розпис є важливим продуктом української візуальної культури, який не тільки зберігає етнічні риси, а й знаходить нове життя в сучасних дизайнерських об'єктах, від поліграфії до інтер'єрів та текстилю.

Петриківський розпис — це унікальний вид українського народного мистецтва, що сформувався в селі Петриківка на Дніпропетровщині та має глибокі історичні корені, пов'язані з традиційною культурою та побутом українського народу. Його витoki сягають стінопису, коли селяни прикрашали свої хати квітковими орнаментами, використовуючи природні барвники та місцеві матеріали. Наприкінці XIX — на початку XX століття цей вид мистецтва став ще популярнішим, а розписи почали застосовувати не лише в декоруванні житлових будинків, а й у мальовках на папері та створенні сувенірної продукції.

У 1930-ті роки завдяки зусиллям майстрів і дослідників, таких як Н. Білокінь, Т. Пата, Я. Пилипенко та П. Павленко та О. Статива, петриківський розпис було представлено на великих виставках. Він отримав широке визнання, а в Петриківці було засновано школу декоративного малювання, яка підготувала покоління майстрів цього мистецтва.

Сьогодні петриківський розпис відроджується як у традиційних формах, так і в сучасному дизайні, зокрема в інтер'єрному оформленні, текстильних виробів, логотипах та інших продуктах візуальної культури. У 2013 році петриківський розпис увійшов до Репрезентативного списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО, що стало важливим кроком для його популяризації у світі.

Здійснено аналіз використання петриківського розпису в контексті української візуальної культури й етнодизайну, який показав, що цей стиль ефективно адаптується в різних сферах сучасного дизайну. Вироби з елементами петриківського розпису

збагачують сучасний дизайн, роблячи його більш різноманітним і культурно насиченим. Логотипи, упаковки, текстильні матеріали, web-дизайн та інші дизайнерські продукти, що використовують петриківські мотиви, викликають у споживачів позитивні асоціації з українськими традиціями, а також підвищують цінність продукції на ринку за рахунок її автентичності та яскравої виразності.

Петриківський розпис, як складова етнодизайну, є ключовим інструментом для збереження та розвитку національної культурної спадщини. В сучасному web-дизайні він виступає не тільки як національний символ, а й як стильова форма, яка адаптується до сучасних естетичних вимог, зберігаючи свою автентичність. Розпис продовжує розвиватися у web-просторі, набуваючи все нових форм і напрямів використання та підтримуючи інтерес до української культури.

РОЗДІЛ IV.

ДИЗАЙН-КОНЦЕПЦІЯ АЙДЕНТИКИ ТА ДИЗАЙНУ САЙТУ З МОТИВАМИ ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПИСУ ДЛЯ СЕРВІСУ СТРИМІНГОВОЇ МОНЕТИЗАЦІЙНОЇ ПЛАТФОРМИ “DONUT SYSTEMS”

4.1. Розробка логотипу та графічних елементів за мотивами петриківського розпису

Сучасний дизайн стрімко розвивається в різних напрямках, при цьому велике значення мають етнічні мотиви, які відображають культурну ідентичність та історичну спадщину країни. Українська традиція декоративно-прикладного мистецтва, зокрема петриківського розпису, пропонує унікальний ресурс, який можна адаптувати для сучасних потреб візуальної комунікації. Для цього важливо дослідити, які саме мотиви розпису можуть бути використані у створених ідентифікаціях для сучасних цифрових платформ.

Петриківський розпис — це унікальна техніка, характерними рисами якої є рослинні орнаменти, стилізовані квіти, птахи та інші природні елементи, що створюють ефект динаміки та руху. Техніка петриківського розпису дозволяє втілювати складні декоративні мотиви, які можуть бути адаптовані під сучасні графічні рішення.

Основні переваги використання петриківського розпису в розробці логотипу та графічних елементів: можливість створення гнучкової системи графічних елементів, які легко адаптуються до різних форматів та медіа; відображення культурної спадщини України в сучасному цифровому контенті.

«Donut Systems» — це українська платформа для творців контенту, яка дозволяє авторам монетизувати свою роботу через донати і підписки своєї аудиторії. Вона дає можливість налаштовувати сторінку збору коштів, встановлювати цілі та ділитися посиланням з підписниками. Платформа «Donut Systems» орієнтована на підприємців, блогерів та стрімерів і надає інструменти для зручного оброблення платежів і зворотного зв'язку з аудиторією.

Аналіз цільової аудиторії платформи «Donut Systems»

Основні групи користувачів:

- Творці контенту (Creators): Це блогери, стрімери, музиканти, художники, фотографи та інші митці, які активно створюють контент і шукають способи отримання фінансової підтримки від своєї аудиторії. Ця група охоплює як досвідчених професіоналів, так і новачків, які хочуть монетизувати творчість через донати та підписки.

- Освітняни та експерти (Educational and Professional Content Creators): Лектори, тренери, експерти з різних галузей, що створюють освітні матеріали, мають потенціал для залучення цільової аудиторії, яка зацікавлена в платному контенті.

- Малі підприємці та власники брендів: Підприємці, які прагнуть розвивати свої бренди через залучення лояльної аудиторії. Це можуть бути персональні бренди, локальні магазини, або бізнеси, які використовують «Donut Systems» для інтеракції зі своєю клієнтською базою.

Профіль аудиторії:

- Віковий діапазон: Переважно 18–35 років, хоча можливі й старші категорії, які цікавляться підтримкою креативних ініціатив або освітою.

- Цінності та інтереси: Аудиторія складається з тих, хто цінує незалежну творчість, віддає перевагу прямій взаємодії з творцями, а також зацікавлений у контенті, який несе культурну, освітню чи розважальну цінність.

- Звички користування: Більшість користувачів активно користуються соціальними мережами, звикли до онлайн-платформ і швидкого доступу до інформації та продуктів.

Мотивація і потреби:

- Для творців контенту: Важлива можливість монетизації роботи, будівництва стабільної фінансової підтримки, незалежності від традиційних моделей доходу, таких як реклама. Вони шукають простий та зручний інструмент для залучення коштів від аудиторії.

- Для підтримуючої аудиторії: Інтерес до підтримки улюблених авторів, отримання ексклюзивного контенту чи доступу до бонусів. Вони готові підтримувати контент, який приносить користь або задоволення, і відчувають потребу в глибшому зв'язку з творцями.

Цільові канали для залучення аудиторії:

- Twitch, YouTube – основні платформи для залучення творців контенту та їхньої аудиторії.

- Рекламні партнерства – співпраця з брендами та блогерами для просування можливостей платформи, зокрема інтеграція з іншими сервісами.

Конкурентні переваги для цільової аудиторії:

- Зручність користування: легка інтеграція, зручний інтерфейс для створення сторінок збору коштів, що дозволяє максимально швидко налагодити процес монетизації.

- Гнучкість та персоналізація: можливість налаштовувати сторінку під індивідуальні потреби та брендинг, що особливо важливо для персональних брендів.

- Інструменти для управління фінансами: Функції аналізу, управління зборів донатів, які допомагають творцям розуміти потреби їхніх підписників та вдосконалювати контент.

Потрібно розробити унікальний та розпізнаний логотип, а також графічні елементи для бренду «Donut Systems», використовуючи мотиви петриківського розпису. Логотип повинен відображати національну ідентичність, творчість та сучасність платформи, а також символізувати процес підтримки через донати.

Вимоги до дизайну логотипу:

Форма: Логотип має бути у формі доната (пончика), що асоціюється з брендом. Логотип у формі пончика символізує слово «донатити» — натяк на ідею підтримки та збору коштів. Така форма створює асоціацію з донатами та легко запам'ятовується, відображаючи суть платформи як простору для фінансової підтримки та взаємодії між творцями контенту та їхньою аудиторією.

Стилізація: Включити елементи петриківського розпису (квіткові та рослинні орнаменти) для передачі автентичного українського стилю. Орнамент має бути гармонійно вплетений в донат, щоб зберегти його дизайн сучасного вигляду та легкості.

Логотип для «Donut Systems» повинен поєднувати в собі сучасні графічні тенденції з елементами традиційного українського мистецтва. Використання мотивів Петриківського розпису в дизайні логотипу дозволяє створити впізнаваний та естетично привабливий бренд. Логотип має бути мінімалістичним, але водночас охороняти динаміку та виразність орнаменту.

Вимоги до графічних елементів:

Створити вертикальний та горизонтальний віджет завантаження, які містять елементи петриківського розпису. Вони повинні гармонійно поєднуватися з логотипом та загальною стилістикою платформи.

Логотип і графічні елементи будуть використовуватися в цифрових форматах, зокрема на web-сайтах, у соціальних мережах та в рекламних матеріалах. Важливо, щоб вони добре виглядали як на світлому, так і на темному фоні.

Отже, на першому етапі створення логотипу для платформи «Donut Systems» було створено мудборд з робіт відомих майстрів петриківського розпису, щоб визначити основні елементи, які в подальшому будуть використовуватись. Вирішено за основу брати стилізований елемент «цибулька», інтерпритації якого у своїх роботах використовували такі майстри петриківського розпису, як М. Кравець (рис.20 а) та В. Тезик. (рис.20 б).

Створено пошукові ескізи логотипу, в яких було використано різні композиційні, кольорові та стилістичні рішення (рис.17 в, г), а також фрагменти «бігунців», які в будуть використані у віджетах (рис.17 г). Далі обраний логотип (рис.20 г) з ескізу було відтворено за допомогою графічних редакторів Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, а також створено вертикальний та горизонтальний віджети завантаження (рис. 21), які призначені для демонстрації під час стримів користувачів.

Рис.20 Створення ескізів логотипу платформи: а) М. Кравець. Фрагмент Декоративного панно «Квіти серпня». П., я. темп. 1977; б) В. Тезик. Фрагмент картини з птахами, 1983 р; в) Пошукові ескізи логотипу г) Ескіз логотипу, який обрали; г) ескізи бігунців для віджетів.

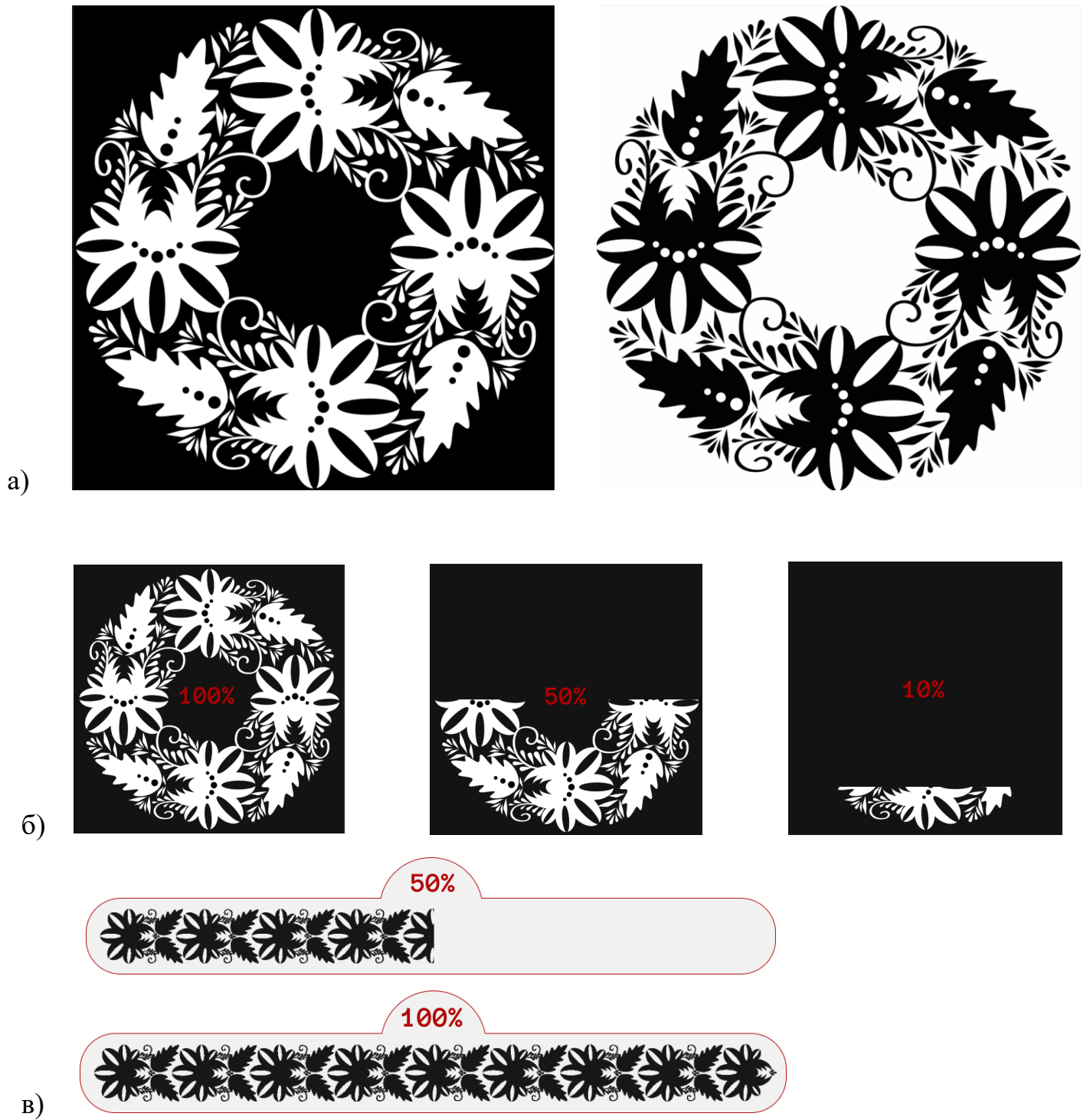

Рис.21 Логотип та віджети для сервісу стримінгової монетизаційної платформи «Donut Systems»: а) Логотип платформи «Donut Systems»; б) Вертикальний віджет завантаження; в) Горизонтальний віджет завантаження.

4.2. Візуальні рішення: кольори, шрифти, стилістика

Візуальний стиль «Donut Systems» базується на мінімалістичній палітрі з акцентами, що створює сучасне та універсальне враження. Було проведено аналіз робіт відомих майстрів петриківського розпису, в яких використовується мінімальна кількість кольорів та деталізації (рис. 22). В роботі Т. Пати «Калина» (рис. 19 а) використано два кольори — червоний та зелений. Завдяки різній прозорості фарби створюється ефект перехідного мазку (градієнту), що додає живописний ефект, навіть без додаткового пропрацювання елементів. Мальовка «Декоративний мотив» Н. Білокінь (рис. 19 б) більш стилізована. В ній використано два кольори — малиновий та темний, наближений до чорного відтінок зеленого. Завдяки техніці «вишкрябування» створено дрібні елементи на квітках. Ф. Панко в мальовці «Червоні квіти» (рис. 22 в) також використав два кольори — червоний та темно-сірий. Робота стилізована, використані дрібні деталі, такі, як «петушіння». Завдяки накладанню одного кольору на інший з'являються додаткові відтінки. В іншій своїй картині «Білий танок» (рис. 22 г) Ф. Панко продовжив експериментувати з двома кольорами, гармонійно поєднавши на синьому кольорі білий та жовтий. Білим кольором виконані всі елементи картини, а жовтий в цьому випадку є акцентним. В. Соколенко обрамляючи петриківським розписом «Портрет О. Стативи» (рис. 22 г) використав один колір — синій. Завдяки тому, що деякі елементи були створені відтисками, з'являється напівпрозорий ефект.

Ф. Панко в одній з картин серії «Легенда про петриківську вишню» (рис. 22 д) використав два відтінки сірого на фоні. Таке рішення виглядає гармонійно та вдало доповнює всю композицію, тому цей прийом вирішено взяти для дизайну сайту платформи «Donut Systems». Чорно-білий петриківський розпис також в своїх роботах використовує сучасна художниця К. Криволап. Її картини «Пробудження» (рис. 22 е) та «Мальовка» (рис. 22 є) виглядають сучасно. Не дивлячись на обмежену кольорову палітру передають автентичність розпису завдяки формі елементів. Також розпис, виконаний одним кольором є вдалим рішенням для використання у web-просторі, тому що таке рішення є кращим для сприйняття та впізнаваності користувачами.

Рис.22 Роботи майстрів петриківського розпису, в яких використовується мінімальна кількість кольорів та деталізації: а) Т. Пата «Калина»; б) Н. Білокінь «Декоративний мотив»; в) Ф. Панко «Червоні квіти»; г) Ф. Панко «Білий танок»; г) В. Соколенко. Портрет О. Стативи. П.; д) Ф. Панко, фрагмент картини «Легенда про петриківську вишню»; е) К. Криволап «Пробудження»; е) К. Криволап «Мальовка»

Основні кольори платформи «Donut Systems» — чорний (131313), білий (F1F1F1), градації сірого (171717, 1F1F1F, 555555) — забезпечують простоту, читабельність і легкість у сприйнятті, що відповідає тенденціям сучасного web-дизайну та підтримує зручність у навігації. Червоний акцентний колір (B10000) привертає увагу до важливих елементів, зокрема активних кнопок, підкреслень і закликів до дії, додаючи динамічності та підсилюючи емоційний зв'язок із користувачем.

Для платформи обрані чіткі й універсальні шрифти — Anonymus Pro та Inter, які сприяють зручному читанню та створюють відчуття легкості. Вони орієнтовані на сучасний стиль, що підходить для мобільних пристроїв і великих екранів, адаптуючись до різних умов сприйняття. Шрифтова палітра спрямована на баланс між формальною інформативністю та неформальною легкістю, що відповідає суті платформи — водночас серйозної та відкритої до взаємодії.

Стилістика платформи базується на принципах мінімалізму та сучасного функціоналізму. Прості лінії, відсутність зайвих декоративних елементів та зручна структура сторінок сприяють інтуїтивному користувацькому досвіду. Така стилістика відображає прагнення платформи до практичності, залишаючи користувачам чітке розуміння контенту та елементів, призначених для взаємодії. Мінімалістичний підхід також дозволяє підкреслити важливі деталі — акцентні кольори, графічні елементи, які використовуються для інформативних блоків і покликань до дії.

4.3. Концепція дизайну сайту для стрімінгового сервісу монетизичіційної платформи «Donut Systems»

Сайт «Donut Systems» має привертати увагу користувачів, пропонуючи сучасний інтерфейс, який підкреслює його як платформу для монетизації стрімінгового контенту. Його концепція базується на поєднанні простоти та інтуїтивності, що сприяє легкому використанню для авторів контенту та їхніх підписників.

Логотип у формі пончика (як символ донатів) стане ключовим візуальним акцентом сайту, підкреслюючи ідею підтримки авторів. Використання петриківського розпису додає локального колориту, виділяючи платформу на ринку та роблячи її впізнаваною.

Графічні елементи, такі як декоративні лінії, кути, або іконки, можуть бути стилізовані під етномотиви, надаючи їм сучасного звучання.

Усі інтерфейсні рішення (кнопки, вкладки, форми зворотного зв'язку) мають бути легкими у використанні та відповідати загальній кольоровій і стилістичній концепції. Важливими є також анімаційні елементи, які привертають увагу до донатів або інших функцій взаємодії на платформі.

Сайт повинен бути повністю адаптивним, що забезпечує коректне відображення на різних пристроях — від настільних комп'ютерів до мобільних телефонів. Це дає можливість користувачам отримувати доступ до платформи у зручному форматі незалежно від пристрою, на якому вони її відкривають.

Концепція сайту для платформи «Donut Systems» ґрунтується на завданні поєднання зручного, сучасного інтерфейсу з надійним функціоналом для авторів та їхніх підписників. Сайт має забезпечити доступ до інструментів монетизації, підтримки зборів коштів і сповіщень про внески, водночас візуально підкреслюючи українське походження елементами петриківського розпису.

Загальна структура web-сайту:

Сторінка авторизації

- Сторінка побудована з чотирьох функціональних блоків: верхня панель із логотипом та назвою платформи, активними кнопками навігації, за яким одразу можна перейти до потрібного блоку («Про нас», «Чому саме ми?», «Як це працює», «Увійти»). Перейшовши на web-сайт користувач одразу потрапляє на блок авторизації, який містить активну кнопку «Увійти», за якою користувач може авторизуватися для подальшої роботи на сайті. Також розміщено білий логотип та назва платформи. На інші блоки («Про нас», «Чому саме ми?», «Як це працює») користувач може перейти гортаючи сайт або за допомогою активних кнопок навігації, які розміщено на верхній панелі.

- Візуально ця сторінка оформлена у приглушених градаціях сірого (відтінки 171717 та 1F1F1F), що створює контрастний фон для інтерфейсу. Додатковим акцентом є збільшені частини логотипу, які фіксовані в інверсії кольорів (складається з чергування

двох кольорів різних відтінків сірого (171717 та 1F1F1F) та збільшених частинок логотипу (кольорів 171717 та 1F1F1F), які також змінюють колір), підкреслюючи стильний та інтерактивний вигляд.

Після авторизації вигляд сайту змінюється. Колір сторінок типовий для всіх (171717), дизайн та блоки змінюються відповідно до контексту. Також типові для всіх сторінок верхня та нижня панель. Ключовими кольорами сайту є чорний, білий, різні відтінки сірого (171717, 1F1F1F) і акцентний червоний (B10000). Така палітра створює чіткий контраст і забезпечує легку інтеграцію інформації, роблячи інтерфейс зручним для користувачів. Використання червоного кольору виділяє важливі елементи та створює яскравий візуальний акцент, що підсилює ефектність інтерфейсу.

Ліва панель меню містить блоки навігації («Панель керування», «Налаштування віджетів» (розгортається та містить блоки «Сповідання» та «Збір»), «Налаштування донатів» та «Сторінка для донатів») з колірною індикацією активності. Не активні кнопки (колір 1F1F1F), містять назву блоку (колір 555555) та відповідну до назви іконку (колір 131313). Коли кнопка активна кольори змінюються— колір фону 131313, назви B10000 та іконки 555555.

Верхня панель містить логотип та назву платформи, пошук автора, баланс; вікно де відображено акаунт авторизації та відкривається панель з виплатами та вихід з акаунту.

Нижня панель містить логотип платформи, умови та правила, зворотній зв'язок, політика конфіденційності.

Блоки сайту авторизованого користувача та їх оформлення:

- Панель керування надає доступ до інструментів налаштування профілю та перегляду статистики донатів, що важливо для моніторингу активності підписників та керування збором коштів. Містить особистий профіль користувача, де він може додати власне фото або логотип свого бренду та «шпалери». Користувач може налаштувати ім'я або псевдонім та опис, скопіювати посилання на свій профіль. Також розміщено графік динаміки донатів за різний проміжок часу, щоб мати можливість відслідкувати статистику. Вікно з останніми повідомленнями, яке для зручності можна виносити на

окрему вкладку або на інший монітор, показує суму донату та повідомлення, які разом з донатами надсилає аудиторія.

- Налаштування віджетів: складається з блоків «Сповіщення» та «Збір». Налаштування віджетів забезпечують налаштування критеріїв донатів та сповіщень для різних платформ (Donut Systems, YouTube, Twitch), а також налаштування віджетів збору з індивідуальними параметрами.

Налаштування віджетів сповіщення: користувач може налаштувати віджети для таких платформ, як Donut Systems, YouTube, Twitch. Критерії налаштування: мінімальний донат для сповіщень, підписки, платні підписки, коментарі.

Налаштування зборів коштів: ділиться на «Активні збори» та «Створити новий збір».

Активні збори: відобрежено інформацію про активний збір. Користувач може бачити назву збору, опис, посилання на збір та віджет для розповсюдження, а також ціль, яку суму вже зібрано, найбільший та найменший донат. Також на цій вкладці розміщено вертикальний та горизонтальний віджет збору, які відображають відсоток зібраних коштів від загальної суми.

Створити новий збір: загальні налаштування для створення збору, де вказується назва збору, ціль, термін, та опис. В налаштуваннях віджетів збору можна обрати колір тексту, варіант вертикального віджету збору (на вибір два варіанти на чорному та білому тлі), а також налаштувати вертикальний віджет, обравши колір з палітри платформи для тексту, індикатору, цифр та обводки.

- Налаштування донатів: налаштовується мінімальна сума для відправки повідомлень.

- Сторінка для донатів: надає підписникам можливість ознайомитися з профілем автора, підтримати його, залишивши суму донату та коментар. Це сторінка користувача, яку бачать підписники перейшовши за активним посиланням або QR-кодом на збір. Інтерфейс включає фото, «шпалери», QR-код, ім'я та опис профілю користувача, назву та мету активного збору, віджет з відсотком зібраних коштів. На цій сторінці підписник може підтримати збір, вказавши ціль, суму та коментар.

Концепція дизайну сайту для платформи «Donut Systems» орієнтована на мінімалістичний стиль з виразними контрастними елементами. Структура та навігація сайту розроблені для швидкого доступу до основних функцій, що дозволяє користувачам ефективно взаємодіяти з інструментами монетизації.

Висновки до розділу IV

Розробка логотипу та графічних елементів для платформи «Donut Systems» на основі Петриківського розпису демонструє синергію між етнічними мотивами та сучасними вимогами до брендингу. Використання традиційного українського мистецтва в створенні візуальної айдентики підсилює емоційний зв'язок з аудиторією, надає автентичності та естетичної привабливості бренду. Під час створення айдентики для «Donut Systems» було визначено головну мету— поєднати сучасні графічні тенденції з народними мотивами, що відображається через петриківський розпис. Логотип у формі пончика, що асоціюється з донатами, обрано як символ підтримки та збору коштів, з урахуванням українського декоративного стилю.

Процес розробки включав створення мудборду, пошукових ескізів і вибір стилізованих мотивів петриківського орнаменту, таких як «цибулька», для графічних елементів. Було створено логотип і відповідні віджети для різних форматів, які гармонійно підкреслюють національну ідентичність платформи.

Вибір візуальних рішень для платформи «Donut Systems», спрямований на поєднання сучасних принципів мінімалізму з посиленням до традицій української культури через використання елементів петриківського розпису. Основна палітра платформи — чорний, білий, градації сірого та червоний як акцентний колір — забезпечує гармонійний контраст і легкість сприйняття.

Розглянуто вплив мінімалістичних рішень в українському розписі на кольорову палітру і стиль платформи. Чіткий дизайн та функціональний вибір шрифтів створюють баланс між формальною інформативністю та зручною інтерактивністю. Шрифти Anonymous Pro та Inter підсилюють відчуття сучасності та комфортної навігації для користувачів, незалежно від типу пристрою.

Таким чином, концепція візуального стилю «Donut Systems» вдало інтегрує простоту й функціональність з культурними елементами, що сприяє зручності, читабельності та виразності, необхідній для взаємодії з користувачами на різних рівнях платформи.

Розробка дизайну сайту для «Donut Systems» спрямована на забезпечення інтуїтивно зрозумілого та естетично привабливого користувацького досвіду. Використання мінімалістичних кольорових рішень із контрастними акцентами, таких як чорно-біла палітра з градаціями сірого та акцентним червоним, підкреслює сучасний і зручний інтерфейс. Сайт зберігає високий рівень функціональності завдяки продуманій структурі й чітко виділеним блокам, що відповідають за основні інструменти монетизації та налаштувань. Цей дизайн підсилює імідж платформи, забезпечуючи легкість і гнучкість у користуванні.

ВИСНОВКИ

Кваліфікаційна робота охоплює комплексне дослідження проблематики інтеграції українських етнічних мотивів, зокрема петриківського розпису, в сучасну айдентику та web-дизайн. Робота ґрунтується на детальному вивченні історичних аспектів розвитку етнодизайну, дослідженні сучасних тенденцій айдентики, а також розробці унікальної дизайн-концепції для сервісу стримінгової монетизаційної платформи «Donut Systems».

Розкрито за допомогою історичного методу становлення та розвиток етнодизайну в Україні. З'ясовано, що український етнодизайн формувався під впливом народних художніх традицій, таких як декоративно-ужиткове мистецтво, і поступово адаптувався до умов сучасності. Метод системного аналізу дозволив структурувати отримані дані та виявити взаємозв'язок між традиційними практиками та сучасними дизайном.

Досліджено айдентику та її сучасні тенденції розвитку завдяки семантичному методу. Проаналізовано значення термінів «айдентика» та «етнодизайн», їх роль у брендингу та культурній ідентифікації. Метод порівняльного аналізу допоміг встановити специфіку використання айдентики в контексті різних платформ.

Проаналізовано аналоги айдентики з етномотивами у web-дизайні за допомогою методу аналізу аналогів і прототипів. Вивчено найкращі практики використання українських орнаментів у графічному та веб-дизайні, що дозволило визначити сильні та слабкі сторони цих підходів і адаптувати їх для розробки дизайну «Donut Systems».

Охарактеризовано петриківський розпис як продукт візуальної культури завдяки символіко-алегоричному та семантичному аналізу. Досліджено значення ключових елементів розпису їх вплив на сприйняття аудиторією. Виявлено, що ці елементи мають великий потенціал для інтеграції в цифрові продукти.

Аналіз виробів етнодизайну, які використовують петриківський розпис, реалізовано за допомогою методу спостереження та аналізу аналогів. Охарактеризовано практичні приклади застосування розпису в дизайні текстилю, кераміки, поліграфії та web-простору.

Завдяки проєктному методу визначено візуальні рішення. Обрано кольорову палітру, шрифти та стилістику, що забезпечують гармонійне поєднання естетики й функціональності. Важливим рішенням стало використання акцентного червоного кольору та елементів петриківського розпису, адаптованих до сучасного графічного середовища.

Обґрунтовано дизайн-концепцію та створення логотипу й графічних елементів за допомогою методів аналізу та узагальнення. Розроблено логотип у формі доната з елементами петриківського розпису, який відображає ідею донатів і водночас підкреслює національну ідентичність бренду. Графічні елементи, створені за мотивами розпису, інтегровані в дизайн платформи.

Практичну цінність роботи визначає розробка інтегрованого дизайн-рішення, яке включає логотип, графічні елементи та дизайн web-сайту. На прикладі робіт провідних майстрів, таких як Т. Пата, Н. Білокінь, В. Соколенко, підтверджено, що петриківському розпису притаманне використання обмеженої кольорової палітри з 1-2 кольорів. Роботи Ф. Панка та К. Криволап доводять використання відтінків сірого та чорно-білої палітри в розписі. Використання мінімалістичної ахроматичної кольорової палітри з акцентним червоним кольором, відповідає мінімалістичним тенденціям цифрового середовища, є ефективним для адаптації петриківського розпису. Чорно-білі мотиви підкреслюють художню витонченість орнаменту, легко інтегруються у різні формати та акцентують увагу на деталях. Збереження автентичності розпису, адаптуючи його до сучасних вимог, вирішено завдяки дослідженню та наслідуванню стилістичних особливостей розпису та аналізу традиційних і сучасних аналогів.

Проєктна частина роботи має високу естетичну цінність, оскільки підкреслює культурну спадщину України, задовольняючи потреби та очікування сучасного користувача. Інтеграція петриківського розпису у web-простір відкриває нові можливості для популяризації національного мистецтва через інноваційні платформи.

Робота демонструє високу наукову новизну, оскільки вперше поєднує етнічну стилістику з вимогами сучасного web-дизайну у контексті стримінгової монетизаційної

платформи. Практична значущість роботи полягає в можливості використання розроблених рішень для створення брендів, які гармонійно поєднують традицію та сучасність. Естетична цінність проєкту полягає у популяризації української культури через її адаптацію до цифрового середовища, що відповідає очікуванням цільової аудиторії.

У процесі виконання дослідження повністю розв'язано проєктну задачу з розробки дизайн-концепції айдентики та web-сайту стримінгової монетизаційної платформи «Donut Systems» із використанням елементів петриківського розпису. В основі роботи покладено оригінальну ідею поєднання національної художньої традиції з сучасними графічними рішеннями, що забезпечило її унікальність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Оршанський Л. В. Декоративно-ужиткове мистецтво та етнодизайн – традиції і сучасність у художньо-трудо́вій підготовці майбутніх вчителів трудового навчання. Інноваційні освітні технології. *Педагогіка та стратегія навчання*. наук. журнал. 2008. – № 1. – С. 77 – 82.
2. Геренко С. С. Знаково-символічна система української етнічно ідентифікованої рекламної продукції / С. С. Геренко. Молодий вчений. 2016. № 4. С. 667–670.
3. Іван Підгурний. Етностиль у графічному дизайні/Лагутенко О.А. – Київ: Грані-Т, 2011. – 184с. – (Першотвір).
4. Чуднівєць А. С. Петриківський розпис як феномен української художньої культури : автореф. дис. канд. мистецтвознавства : 26.00.01/ Інстит. проблем сучасного мистецтва Нац. акад. мистецтв України. Київ, 2019. 20 с.
5. Гарькава Т. Петриківський декоративний розпис: підручник /за наук. ред. проф. Є. А. Антоновича. Дніпро: Ліра, 2017. 220 с., іл.
6. Бровченко А. Становлення українського етнодизайну. *Молодь і ринок*. 2024. № 3/223. С. 81–86. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.299530> (дата звернення: 10.10.2024).
7. Твардовська О. А. Етнодизайн як феномен сучасності. In *The 11 th International scientific and practical conference “Modern research in world science” SPC Sci-conf.com.ua*, м. Львів, 29–31 січ. 2023 р. 2023. С. 967–971.
8. Оршанський Л. Етнодизайн як інноваційний художньо-естетичний компонент технологічної освіти. *Молодь і ринок*. 2011. №1. С.38-41. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2011_1_10 (дата звернення: 10.10.2024).
9. Станкевич М. Протодизайн, концепції і морфологія дизайну. *Нариси з історії українського дизайну xx століття*. 2012. С. 122–131.
10. Пономарєвська О. Концепції етнодизайну: наративи досліджень та їх упровадження в дизайн-освіту. *Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т. Г. Шевченка*. 2023. Т. 175, № 19. С. 68–72. URL: <https://doi.org/10.58407/231913> (дата звернення: 26.10.2024).
11. Бондар І. Етнодизайн як форма збереження образів народного мистецтва в умовах глобалізації. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. 2020. Т. 3, № 2. С. 192–201.
12. Прищенко С. Етностиль у рекламному дизайні: методологія та творчі стратегії. *ВІСНИК Львівської національної академії мистецтв*. 2018. № 38. С. 112–126.
13. Гоцалюк А. Етнодизайн у декоративно-прикладному мистецтві кінця ХХ–початку ХХІ століття. *Українознавство*. 2020. Т. 1, № 74. С. 169–179. URL: [https://doi.org/10.30840/2413-7065.1\(74\).2020.195744](https://doi.org/10.30840/2413-7065.1(74).2020.195744) (дата звернення: 26.10.2024).

14. Гарькава Т. Петриківський декоративний розпис: підручник: за наук. ред. проф. Є. А. Антоновича: Дніпро: Ліра, 2021. 428 с., іл
15. Кацевич О. В. Орнамент як символічна форма культури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2023. № 1. С. 115–119.
16. Масловська М. Інтеграція українських орнаментальних мотивів в сучасний web-дизайн. «Традиції та нові наукові стратегії у Центральній та Східній Європі» : Матеріали до VII Міжнар. науково-практ. конф., м. Київ, 28–29 черв. 2024 р. С. 22–25.
17. Пузанова-Красикова, І. О., Красиков Красиков М. М.. Український орнамент як сюжет: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. *Україна на шляху державотворення: історія та сучасність*: С. 203.
18. Сбітнєва Н.Ф. Графічний дизайн України початку III тисячоліття: проблеми та перспективи розвитку. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*. Харків: ХДАДМ. 2011: №6. С. 52-55.
19. Пижова О. І. Традиції українського декоративно-прикладного мистецтва в сучасному дизайні: матеріали Всеук. наук. конф. проф.-викл. складу і студ. ХДАДМ: С. 225.
20. Тименко В., Бобров Є., Дараган Н., Новікова В., Ющенко Н. Візуалізація навчальної інформації з етнодизайну / фолк дизайну. *Актуальні проблеми сучасного дизайну*: збір. матер. V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 27 квітня 2023 р.). У 2-х т. Т. 1. Київ: КНУТД, 2023. С. 384-386.
21. Вольська, С.О. Культура етнодизайну у житті українського народу. Гуцульщина—XXI сторіччя: проблеми та перспективи збереження гірської природи та етнічної культури в гуцульському регіоні українських карпат в умовах глобалізації: матеріали наук.-практ. конф., що відбулася у рамках XXV Міжнародного гуцульського фестивалю (Яремче, 27 липня 2018 р.): С. 33.
22. Даниленко В. Майбутнє європейського дизайну: Чехія, Польща, Україна / В. Я. Даниленко: Харків: Колорит, 2007: 197 с.: іл.
23. Антонович Є., Тименко В., Чирчик С.. Етнодизайн-освіта: формування української національної ідентичності. *Актуальні проблеми сучасного дизайну*. Київський національний університет технологій та дизайну, 2023.
24. Підгурний І. Етностиль у графічному дизайні/ Лагутенко О.А. Київ: Грані-Т. 2011. С. 184 (Першотвір): URL: <http://eprints.zu.edu.ua/36770/1/розписи%20в%20г.д.pdf> (дата звернення: 03.02.2024)
25. Павлюк І. А. Айдентика як інструмент конкурентної боротьби. *Актуальні проблеми та стратегії розвитку підприємництва, торгівлі і маркетингу в умовах сучасного ринку* :

- матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф., 21 квіт. 2021 р. Тернопіль : ДВНЗ, 2021. С. 189–191.
26. Горбенко Г. В., Нетреба М. М., Ужанська Т. І. Цифрова креативна стратегія та візуальна айдентика як чинники популяризації наукової конференції серед молоді: кейс університету Грінченка. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2024. Т. 35. С. 224–229.
27. Казакова Н. В. Айдентика як інструмент рекламної комунікації інтернет-бренду. Світові тенденції у сфері реклами і зв'язків з громадськістю: проблеми та перспективи: матеріали I Міжвуз. студ. наук.-практ. конф. Київ, 2021. С. 30 - 35.
28. Марченко А., Ємельова А. Візуальні засоби дизайну в системі корпоративної ідентифікації. *Міжнародний науковий журнал Науковий огляд*. 6(78). Кривий Ріг : КДПУ, 2021. С. 81-89.
29. Айдентика та її значення при розробці фірмового стилю української галереї сучасного мистецтва / А. Шаура, О. Ярошевець, Ю. Сидоренко, В. Масленнікова, П. Ніколайчук. *Актуальні проблеми сучасного дизайну* : зб. матеріалів V Міжнар. науково-практ. конф., м. Київ, 27 квіт. 2023 р. 2023. С. 124–127.
30. Вашуленко О. С. Прикладні аспекти роботи над навчальним проектом розроблення корпоративної айдентики. *Мультимедійні технології в освіті та інших сферах діяльності*: зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф. Київ: НАУ. 2021. С. 19-22.
31. Куценко А., Мучкіна К. Особливості проектування фірмового стилю та айдентики компанії. IV Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми сучасного дизайну». Київ, КНУТД, 2022. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/21118/1/APSD_2022_V2_P114-116.pdf (дата звернення: 15.09.2024).
32. Гніденко С. Колірні та шрифтові рішення у сучасній айдентіці. *Мультимедійні технології в освіті та інших сферах діяльності*: Науково-практ. конф., м. Київ, 12 листоп. 2020 р. 2021. С. 34–36.
33. Сокальська В. І. Важливість і актуальність розробки айдентики сучасного бренду. *Теоретико-методологічні аспекти мистецької освіти: здобутки, проблеми та перспективи* : Матеріали IX Міжнар. науково-практ. конф., м. Умань, 23–24 листоп. 2022 р. 2022. С. 124–126.
34. Васильєва К. Використання народних декоративних розписів в сучасному графічному дизайні. *Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації*. 2023. № 87.

35. Гуренок В. С., Данильчук М. О. Використання національних мотивів в сучасній айденциці. Мультимедійні технології в освіті та інших сферах діяльності: наук.-прак. конференція з міжнародною участю (10 листопада 2022 р.). Київ : НАУ, 2023. С. 36–37.
36. Бровченко А. І. Тенденції та перспективи розвитку етнічного дизайну в Україні. *Етнокультурні традиції в образотворчому мистецтві та дизайні України*. 2024. С. 77–79.
37. Пілюгіна О. Традиційне мистецтво України, як джерело натхнення у сучасному дизайні. *Тези 76-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету*, м. Полтава, 14–23 трав. 2024 р. 2024. С. 107–108.
38. Лебединська Є. К. *Українське народне мистецтво як фундамент сучасного дизайну України*: матеріали Всеук. наук.-практ. конф (25-26 листопада 2021 р.): С.143.
39. Бондар І. Етнодизайн як форма збереження образів народного мистецтва в умовах глобалізації: Деміург: ідеї, техн., перспек. дизайну: 2020. Т. 3 № 2. С. 192–201.
40. Масловська М. Орнамент в сучасному етнодизайні. *Наука, технології, інновації: світові тенденції та регіональний аспект* : Матеріали до VII Міжнар. науково-практ. конф., м. Одеса, 27–28 верес. 2024 р. С. 15–20.
41. Божко Т., Чистіков О. Тенденції застосування геометричних орнаментів у проектах графічного дизайну в Україні XXI ст. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. 2019. Т. 2, № 1. С. 51–66. URL: <https://doi.org/10.31866/2617-7951.2.1.2019.170357> (дата звернення: 31.10.2024).
42. Plahta - магазин-ательє сучасних вишиванок. plahta.com. URL: <https://plahta.com/> (дата звернення: 31.10.2024).
43. Folk Ukraine - міжнародний етнокультурний проект. *Folk Ukraine - міжнародний етнокультурний проект*. URL: <https://folkukraine.com/projects/> (дата звернення: 31.10.2024).
44. Розробка логотипу для бренду одягу – we.design. *we.design*. URL: <https://wedesign-studio.com/portfolio/rozrobka-lohotypu-dlia-brendu-odiahu/> (дата звернення: 29.10.2024).
45. Нікіщенко Ю.І. Символіка окремих геометричних орнаментів української вишивки Ю.І. Нікіщенко. *Наукові записки*. Т. 20-21. К.: КМ Академія, 2002. – С. 76-80. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/1bb5f846-dc97-4bbd-ac18-66b9e9841178/content> (дата звернення 04.01.2024).
46. Мельничук Ю. Дерево життя у вишивках. *Юрій Мельничук. Артанія: альманах*. 1998. Кн. 4. С. 51 – 52.

47. Головченко Ю. Г. Символіка українського орнаменту, кольорів та регіональний вплив на різноманіття візерунків. *Матеріали Всеукраїнської наукової Інтернет-конференції*. 2017. С. 59–61.
48. Коніченко Ю. Орнаментальні мотиви - відображення елементів символіки різних стародавніх культур. *Генеza полотняного літопису у творчості майстра народного мистецтва Олександри Великодної: матеріали наук.-практ. конф.* 2014. С. 191–195.
49. Нікішенко Ю. Символіка українських орнаментів української вишивки на одязі початку ХХ ст. *Наукові записки. Теорія та історія культури*. 2003. № 19. С. 30–34.
50. Слов'янська спеціальна школа № 23 URL: <https://shkola-internat.org.ua/internet-sajty-muzejiv-ta-kartynnyh-galerej-ukrayiny/> (дата звернення 04.01.2024).
51. Цифровий архів "Народні пісні України". *Ukrainian folk songs*. URL: <https://folk-ukraine.com/regions> (дата звернення: 31.10.2024).
52. Ломовських С. В. Рослинна символіка в традиційних українських орнаментах. Етнічна культура в глобалізованому світі: матеріали 7-ої та 8-ої Міжнар. наук. конф. студентів, аспірантів та молодих вчених : присвяч. 5-річчю заснування НЕСТ. 2017. С. 212. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/19132/1/102-113.pdf> (дата звернення 05.02.2024).
53. Український бренд одягу Авіація Галичини URL: <https://www.aviatsiyahalychyny.com/> (дата звернення 05.01.2024).
54. Інтернет магазин "Етно-вишиванка". URL: <https://etno-vyshyvanka.com/woman/outwear/> (дата звернення: 02.11.2024).
55. Паска Т. Вивчення декоративно-прикладного мистецтва гуцульщини як засіб формування художньо-творчих здібностей і професійного самовизначення здобувачів освіти. *Професійна підготовка фахівців у вимірі нових освітніх реалій: український і зарубіжний досвід: монографія*. Івано-Франківськ: НАІР. 2019. С. 210–240.
56. Лаврентович Я. Я. Мистецтво колориту гуцульських вишивок. *Етнотдизайн у контексті українського національного відродження та європейської інтеграції*. 2019. Т. 3. С. 325–328.
57. Чічка. Вироби гуцульських майстрів. URL: https://chichka.in.ua/#about_us (дата звернення: 02.11.2024).
58. Косівська кераміка. HUCUL.if.ua - Все для Вас з Карпат!. URL: <https://hucul.if.ua/vyroby-z-keramiky/kosivska-keramika/?srsltid=AfmBOooHCfwo2pxNN0aIyoatlQLj1fZpEq1MVJCN05GT5uNXIJGwRyzQ> (дата звернення: 02.11.2024).

59. Нога А. Сучасний етнодизайн в айдентиці. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Т. 3, № 77. С. 46–52. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/77-3-6> (дата звернення: 02.11.2024).
60. Щерба О. Сприймання українцями національної айдентики, її представлення у дизайні товарів та вплив на споживчі уподобання. *ГАБИТУС*. 2022. № 35. С. 26–49.
61. Глухенька Н. Петриківські декоративні розписи / Н. Глухенька. Київ: Мистецтво, 1965. 64 с.
62. Історія міст і сіл Української РСР. Дніпропетровська область. Київ: Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1969. 959 с.
63. Стойкевич О. Декоративні розписи народних майстрів села Петриківки (короткий реферат) / О. Стойкевич // Відділ рукописів ІМФЕ НАН України. Ф. 14- 2. Од. зб. 178. Арк.13 [1954]
64. Вовк Хв. Етнографічні особливості українського народу / Хв. Вовк // Студії з української етнографії та антропології. Прага : Український громадський видавничий фонд, 1928. Київ : Мистецтво, 1995. 335 с., [8] арк.
65. Берченко Є. В. Настінне малювання українських хат та господарських будівель при них. Зошит 1. Дніпропетровщини / Є. В. Берченко. Харків–Київ : Держвидав України, 1930. 41 с.
66. Данченко О. Народні майстри / О. Данченко. Київ : Рад. школа, 1982. С. 44.
67. Петриківський розпис: Ярина Пилипенко / упор. Л. Яценко, В. Соловійов / Комплект листівок з текстівками на укр., франц., нім., іспан. мовах. Київ : Мистецтво, 1983. 34 с.
68. Автобіографія Пати Т. Я. Арх. ДІМ. б/н. 6 арк
69. Пата Тетяна: альбом / авт. вступ. ст. та упоряд. Н. О. Глухенька. Київ : Мистецтво, 1973. 93 с.
70. Евенбах Є. К. Розповідь про українське народне мистецтво – малювання печей в хатах і про селянський побут в Україні 1913 р., 1979 р. Архів ДНІМ. Арх-46449. 3 арк.
71. Кумпан В. Олександр Статива. *Петриківські вісті*. 1997. № 37. С. 2.
72. Наказ № 7 по фабриці художніх виробів від 10 січня 1961 року (Архівний сектор петриківської райдержадміністрації, с. Петриківка) Ф. 7 – ос. Артіль «Вільна селянка», фабрика «Дружба», фабрика «Петриківський розпис», 1946– 2002. Оп. 1– ос. Спр. 18. Книга наказів №1 – 25 з особового складу директора фабрики «Дружба» за 1960–1962 роки. 55 арк
73. Суспільне Дніпро. "Вінок України". *Майстриня петриківського розпису з Дніпропетровщини розмалювала авто в Чехії* URL: <https://suspilne.media/dnipro/638394->

masina-z-kvitami-dla-popularizacii-ukraini-majstrina-petrikivskogo-rozpisu-z-dnipropetrovsini-rozmaluvala-avto-v-cehii/ (дата звернення: 02.11.2024).

74. Чанжар А. Трансформація українського декоративного розпису в дизайні середовища. *Débats scientifiques et orientations prospectives du développement scientifique*. 2022. С. 176–177.

75. Чуднівєць, А. Інтерпретація петриківського розпису в сучасному архітектурно-просторовому середовищі. *Наук. журнал Художня культура. Актуальні проблеми*, (13), 2017. 232–245.

76. Прищенко С. Екологія культури: візуальні стереотипи в рекламі vs. креативні технології. *Demiurge: Ideas, Technologies, Perspectives of Design*. 2020. Т. 3, № 2. С. 221–240. URL: <https://doi.org/10.31866/2617-7951.3.2.2020.220081> (дата звернення: 08.11.2024).

77. Н. Святелик. Патріотичні листівки. URL: https://www.behance.net/anastasiia_svt (дата звернення: 09.11.2024).

78. Історія розвитку компанії. *Інтернет магазин тканин Едельвіка*. URL: <https://tkanyny.edelvika.com/istoriya-rozvitku-kompani/> (дата звернення: 02.11.2024).

79. "Вишиванки MEREZHKA" - контакти, товари, послуги, ціни. URL: https://merezhka.com/?gad_source=1&gclid=Cj0KCQjw4Oe4BhCcARIsADQ0csnpDDXXf7QZec5lf65ejpYj0u6brqIA5aEGD7Zхоу1kiCQJBерX8BSQaAjvDEALw_wсВ (дата звернення: 24.10.2024).

80. NV.UA.У сквері Героїв Дніпра відкрилася диджитал-інсталяція Петриківського розпису. URL: <https://nv.ua/ukr/dnipro/u-dnipro-vidkrilasya-didzhital-instalyaciya-petrikivskogo-rozpisu-novini-dnipra-50202305.html> (дата звернення: 09.11.2024).

81. Traditions crafts Authentic Ukraine. *Автентична Україна*. URL: <https://authenticukraine.com.ua/en/traditions-crafts> (дата звернення: 12.11.2024).

82. UAMAZE. URL: https://uamaze.com.ua/?srsltid=AfmBOorAgW1rDDzG9wyj7tU3II2I95pLgMzjynBkdQQOZfhfnH250vF_ (дата звернення: 09.11.2024).

83. Все про петриківський розпис - Петриківка - Petrykivka. *Петриківка - Petrykivka - Петриківський розпис*. URL: <https://petrykivka-art.com/> (дата звернення: 09.11.2024).

84. Художній хаб URL: <https://arthub.org.ua/> (дата звернення 05.01.2024).

85. Petrykivka painting. *Ліхтарик*. URL: <https://lihtaryk.com.ua/petrykivka-painting-en/?lang=en> (дата звернення: 12.11.2024).

86. Петриківський розпис на дубових тарілках на майстер-класах народного мистецтва. *Lisotel*. URL: <https://lisotel.com.ua/petrykivskyj-rozpys/> (дата звернення: 12.11.2024).

ДОДАТКИ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Інститут дизайну та реклами
Кафедра графічного дизайну

Етнодизайн монетизаційної платформи стримінгового сервісу «Donut Systems»

Шрифти

Anonymous Pro

А а Б б В в Г г Г г Д д Е е Є є Ж ж З з И и І і
І і Й й К к Л л Л л М м Н н О о П п Р р С с Т т У у
Ф ф Х х Ц ц Ч ч Ш ш Щ щ ь Ю ю Я я
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Inter

А а Б б В в Г г Г г Д д Е е Є є Ж ж З з И и І і
І і Й й К к Л л Л л М м Н н О о П п Р р С с Т т У у
Ф ф Х х Ц ц Ч ч Ш ш Щ щ ь Ю ю Я я
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Виконала: здобувач II курсу групи МД3-022-24з
заочної форми здобуття освіти
спеціальності: 022 Дизайн
Масловської Марини Сергіївни

Керівник: Слівінська Аліна Францівна,
кандидат філософських наук,
доцент кафедри графічного дизайну

Donut Systems

Логотип

Фірмові кольори

Горизонтальний віджет завантаження

Вертикальний віджет завантаження

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Інститут дизайну та реклами
Кафедра графічного дизайну

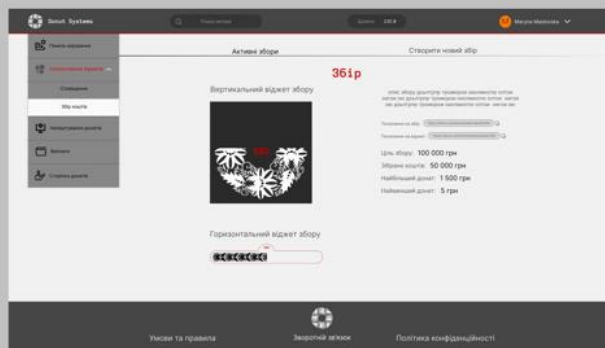
Етнодизайн монетизаційної платформи стримінгового сервісу «Donut Systems»

Сторінка для донатів

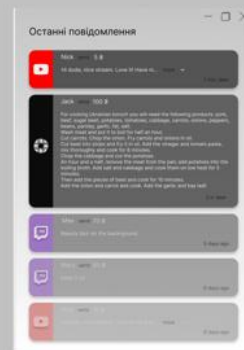

Панель керування

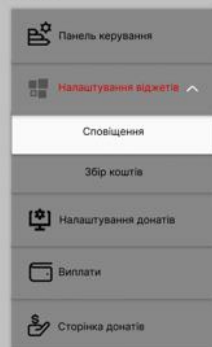
Налаштування віджетів сповіщень

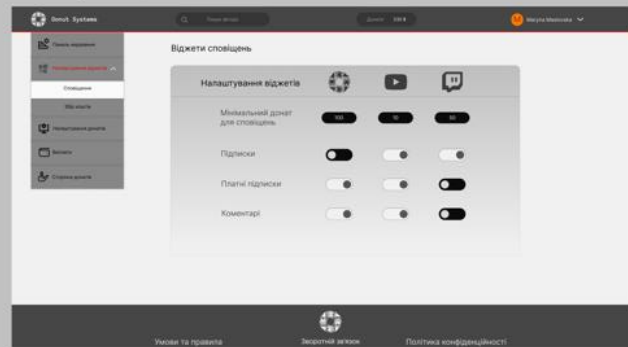
Останні повідомлення

Меню

Налаштування донатів

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Інститут дизайну та реклами
Кафедра графічного дизайну

Етнодизайн монетизаційної платформи стримінгового сервісу «Donut Systems»

Виконала: здобувач II курсу групи МД3-022-24з
заочної форми здобуття освіти
спеціальності: 022 Дизайн
Масловської Марини Сергіївни

Керівник: Слівінська Аліна Францівна,
кандидат філософських наук,
доцент кафедри графічного дизайну

Фірмові чашки

Футболка з логотипом

Візитівка

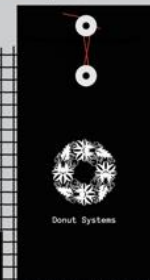
Фірмовий бланк (A4)

Флаєр

Фірмовий конверт

Фірмовий блокнот

Фірмові пакети

Фірмова листівка

